SHRI SWAMINARAYAN TEMPLE CHICAGO

10th Patotsav celebration

संभारणा

Midwest Swaminarayan Temple

21 West 710 Irving Park Road, Itasca, IL 60143

(866) 838-4778 www.issochicago.org

દશાબ્દી મહોત્સવના યજમાન

મહોત્સવના મુખ્ય યજમાન

પ.ભ.શ્રી રાજેનભાઇ અને છાયાબેન શાહ (રાધા, ક્રિષ્ના)
પ.ભ.શ્રી ગાંડાભાઇ જુગલદાસ પટેલ (સોલાવાળા)
હસ્તે ભરતભાઇ, જગદીશભાઇ અને વિષ્ણુભાઇ પટેલ

સત્સંગિ જીવન નવાન્હ પારાયણના યજમાન

ગં.સ્વ.પૂરીબેન અંબાલાલ પટેલ
હસ્તે પ.ભ.શ્રી ચંદુભાઇ, બળદેવભાઇ અને મનુભાઇ પટેલ

હરિયાગ યજ્ઞ

મુખ્ય યજમાન

પ.ભ.શ્રી કનુભાઇ અને જ્ઞાનીબેન પટેલ - કાલામાજુ (આરજુ, નિલય)

સહ યજમાન

પ.ભ.શ્રી મનોજભાઇ અને રાજેશ્વરીબેન બ્રહ્મભટ્ટ - ડીટ્રોઇટ
(જય, માનસી)
પ.ભ.શ્રી મનુભાઇ અને પારૂલબેન પટેલ (સુરજવાળા)

શોભાયાત્રાના યજમાન

પ.ભ.શ્રી નયનભાઇ અને આશાબેન પરીખ (અનુશ્રી, રેવતી)

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમના યજમાન

પ.ભ.શ્રી નટુભાઇ અને કોકીલાબેન પટેલ (એલ.એ.)

યુવા કેમ્પના યજમાન

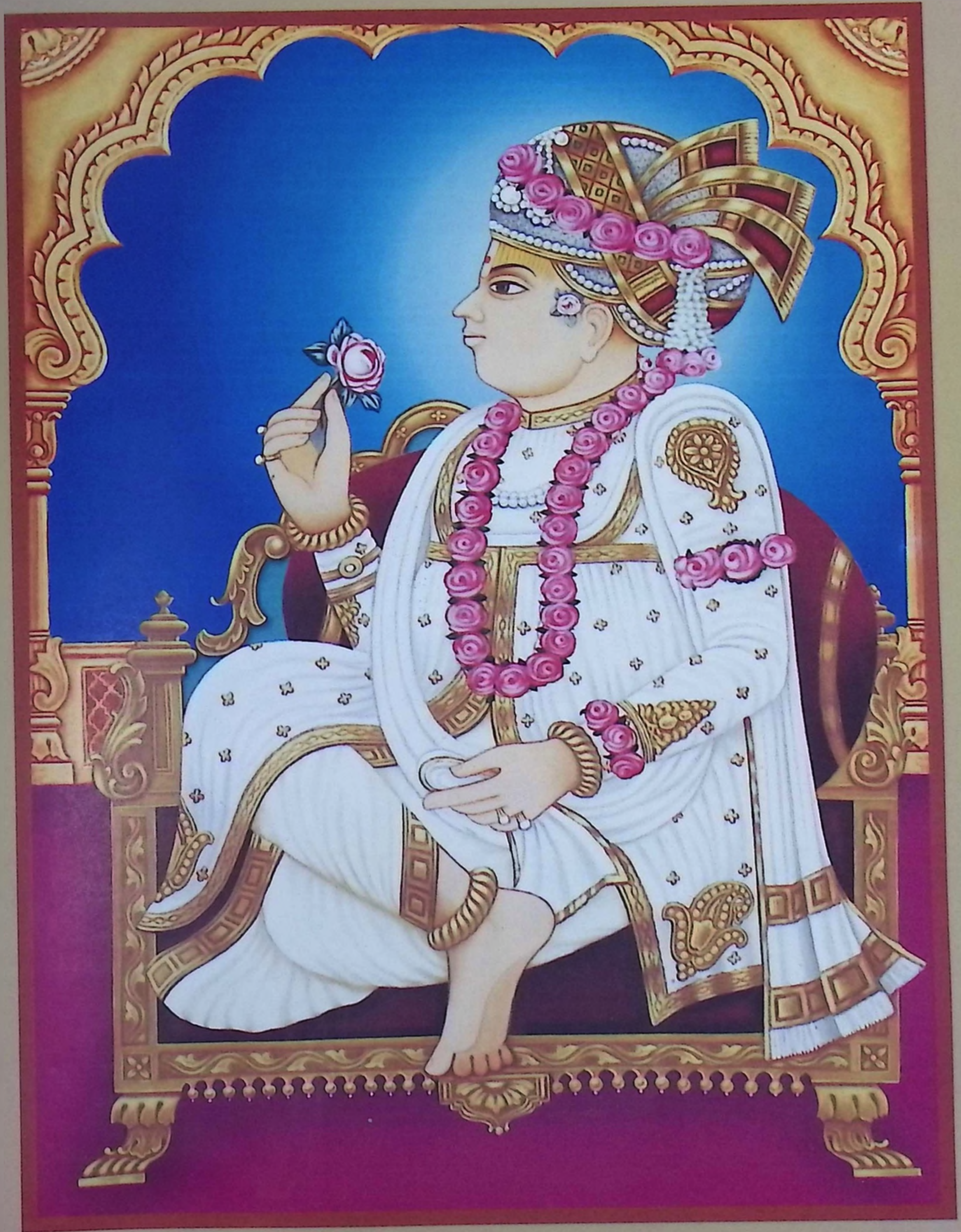
પ.ભ.શ્રી તુલસીભાઈ અને પ.ભ.શ્રી મફતભાઈ પટેલ (પટેલ બ્રધર્સ)

પાટોત્સવના મહાપ્રસાદના યજમાન

પ.ભ.શ્રી જયંતિભાઇ પી. પટેલ (જે.પી.પટેલ) સાલડીવાળા

સહ યજમાન

પ.ભ.શ્રી જયંતિભાઈ શંકરભાઈ પટેલ
(હરેશભાઈ, મનહરભાઈ)

પુર્ણ પુરુષોતમશ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન

શ્રી નરનારાયણ દેવ - અમદાવાદ

શ્રી લક્ષ્મી નરનારાયણ દેવ - વડતાલ

ભાવિ આચાર્ય લાલજી મહારાજ પૂ.શ્રી વ્રજેન્દ્ર પ્રસાદજી મહારાજ

આદિ આચાર્યશ્રી અયોધ્યા પ્રસાદજી મહારાજ

આચાર્યશ્રી કેશવપ્રસાદજી મહારાજ

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ

શ્રી નરનારાયણદેવ

આચાર્યશ્રી પુરુષોત્તમપ્રસાદજી મહારાજ

આચાર્યશ્રી તેજેન્દ્ર પ્રસાદજી મહારાજ

આચાર્યશ્રી દેવેન્દ્ર પ્રસાદજી મહારાજ

આચાર્યશ્રી વાસુદેવ પ્રસાદજી મહારાજ

પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રી શ્રી તેજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી,
પ.પૂ.ધ.ધુ.આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી
અને પ.પૂ. ભાવિ આચાર્ય ૧૦૮ શ્રી વ્રજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી

Blessings

His Holiness Acharya Maharaj
Shri Koshalendraprasadji Pande

તા.૦૫-૦૭-૨૦૦૮

શ્રીજીના લાડીલા હરિભક્તો
અહીં પરમકૃપાળુ શ્રી નરનારાયણ દેવની કૃપાથી કુશળ છીએ
આપ સૌની કુશળતા ચાહીએ છીએ.

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ઈટાસ્કાના સર્વે હરિભક્તોને સત્સંગનું પોષણ મળી રહે તેવા ઉમદા હેતુથી પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીએ આજથી દસ વર્ષ પૂર્વે જે બીજ રોપેલું તે આજે વટવૃક્ષ બની દશમો પાટોત્સવ મહોત્સવ ઉજવી રહ્યું છે તે જાણી ખૂબ જ આનંદ થયો.

આ પ્રસંગે એક સોવેનિયર પ્રકાશિત કરવાનો સંકલ્પ પણ સરાહનીય છે. આ સોવેનિયરમાં દસ વર્ષના સંભારણા ઉપરાંત સત્સંગના લેખોથી ત્યાંના સત્સંગને નવુ બળ મળી રહેશે.

આ સોવેનિયરમાં જાહેખબર આપીને કે અન્ય રીતે સેવા કરનાર સૌ હરિભક્તોને શ્રીજી મહારાજ અતિ સુખીયા કરે તેવા અમે અંતરના આશીર્વાદ પાઠવીએ છીએ.

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ સહ

Shree Swaminarayan Mandir, Ahmedabad-1
Tel: 079 2212 3835

Shree Swaminarayan Bagh,
Ahmedabad-52
Tel: 079 2747 8070

FOUNDER: *H. H. 1008 Acharya Maharaj Shri Tejendraprasadji Pande (retd.)*
CHAIRMAN: *H. H. 1008 Acharya Maharaj Shri Koshalendraprasadji Pande Ahmedabad, India*

Shri Swaminarayano Vijaytetram

International Swaminarayan Satsang Org.
Midwest Swaminarayan Temple
21 West 710 Irving Park Road, Itasca, IL 60143

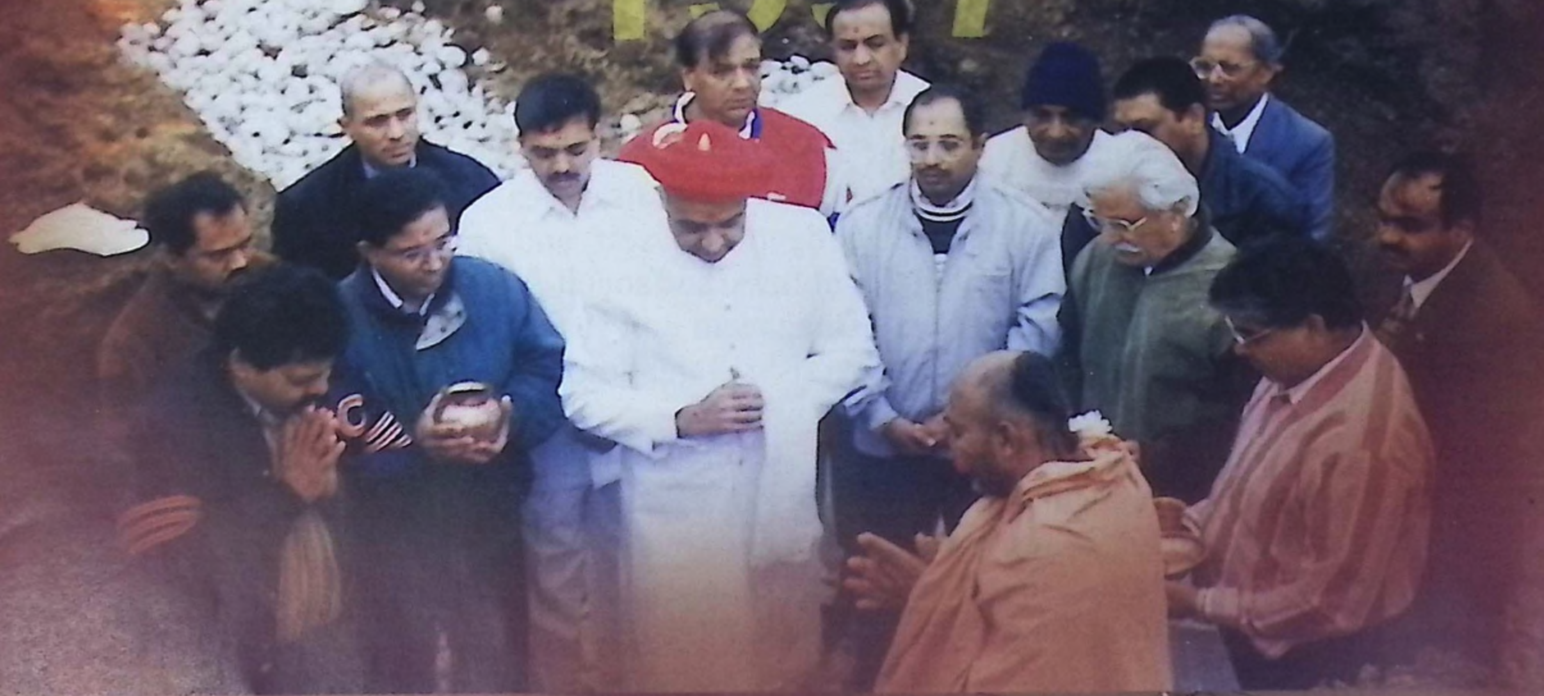
On this 10th anniversary of the Midwest Swaminarayan temple, I am very happy to share few moments of the journey we, all satsangies and all the people who have contributed their time, money, devotion, self and soul to achieve this magnificient place to pray, to gather for cultural and social events, to cherish the bliss of almighty lord Shri Swaminarayan Bhagawan and share the moments or events with our beloved His Holiness Mota Marajshri Tejendraprasadji and/or His Holiness 1008 Shri Kaushalendraprasadji Maharajshri.

There were moments we have plenty of everything and some moments and days were few of everything. But devotion and true love of the lord Swaminarayan made us a strong organization, ISSO, as one unique family due to visionary head His Holiness Dharmdhurandhar Shri Tejendraprasadji Maharajshri and as much visionary and vibrant our current His Holiness Shri Kaushalendraprsadji Maharajshri along with all hard working members of ISSO and it's youth wing NNDYM.

Let's all of us celebrate together on this joyous occasion. Have a strong bond with Lord Swaminarayan and witness the grand gala event with gusto feeling. We all are very fortunate that we have good support from our community members as well as government personnel (Medinah, Itasca, Roselle, Dupage County and State of Illinois), partner organizations (Gujarati Samaj, Lohana Samaj, Gujarati Pragati Mandal, Yog Sadhana, Indo American Medical Association, etc.) and Medical, & Technical expert in all the fields. We all should be happy that due to selfless effort and hard working of all the personnel involved in all kind of temple related activities & sewas. On behalf of the Chicago ISSO committee, I would like to extend the appreciation to the provider of help to community a free Medical Clinic and pharmacy related help on regular basis, Health Fare, Yoga and Gujarati classes.

Jai Swaminarayan
Jagdish Patel
President, ISSO (Chicago Chapter)

Bhoomipujan 1997

Bhoomipujan 1997

TOPPING CERIMONEY 1998

CONSTRUCTION

Murti
Pratistha

Murti Pratistha

Murti Pratistha

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

BALDEVJI AND SANTOKBEN CHAUDHARI
401 PLATTER RIVER RD
GOTHENBURG NE 69138
307-537-7359

See you along the way®

JASHWANT AND KAMU CHAUDHARI
1624 W HWY 40
VERNAL UT 84078
435-789-8884

See you along the way®

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

KEOKUK MOTOR LODGE

3764, Main Street, Keokuk, Iowa-52632

Nimish Jani
630-351-6693 (Home)
630-930-8832 (Cell)

Reservation: (800)252-225
Phone: (319)524-3252
www.keokukmotorlodge.co

Congratulation on The 10th Patostav From

Samaldas & Family

સત્સંગમાં મોટપ

દરેક વ્યક્તિ પોત પોતાના ક્ષેત્રમાં આગળ વધવા પ્રયત્નશીલ હોય છે. કોઇપણ ક્ષેત્રમાં ખરેખર ઉપયોગી લક્ષ સિધ્ધ કરવા માટે સમય અને વ્યવસ્થિત પ્રયત્ન જરૂરી છે. જેમ કે બાળક ૩-૪ વર્ષની ઉંમરથી અભ્યાસ શરૂ કરે છે, નિયમિત સ્કુલમાં જાય છે, ત્યારે ૧૫-૨૦ વર્ષે એન્જિનિયર, ડોક્ટર વગેરે બને છે. તેવીજ રીતે અન્ય ક્ષેત્રમાં, કોઇપણ ક્ષેત્રમાં આગળ વધવાની રીત લગભગ એક સરખી છે. જે ક્ષેત્રમાં આગળ વધવું છે, તે ક્ષેત્રમાં આગળ વધેલા છે, નિષ્ણાંત છે, તેઓને વાંચો, સાંભળો, એટલે કે તેઓનો સંગ કરો. જેમ કે એન્જિનિયર થવા માટે વિદ્યાર્થી સારામાં સારી યુનિવર્સિટીમાં એડમિશન લે છે. તે ક્ષેત્રમાં નિષ્ણાંતોએ લખેલા પુસ્તકો વગેરેનો જાતે અથવા તો પ્રોફેસર દ્વારા અભ્યાસ કરે છે. ઉપરાંત સમયાંતરે પરીક્ષાઓ આપી નક્કી કરે છે કે લક્ષની નજીક પહોંચી રહ્યો છું કે કેમ ? આમ પ્રયત્ન કરતાં, થોડા વર્ષને અંતે એન્જિનિયર બને છે. સત્સંગમાં પણ કાંઇક આવું જ છે.

સત્સંગમાં આગળ વધવું, વૃધ્ધિ પામવું, સ્થિતવાળા થવું એ આપણું લક્ષ છે. સત્સંગના ક્ષેત્રમાં કાંઇક સિધ્ધ કરવા માટે સમય અને વ્યવસ્થિત પ્રયત્ન જરૂરી છે. સત્સંગમાં આગળ આવવા માટે પણ તે ક્ષેત્રમાં જેને સ્થિતિ કરેલ છે, જેઓ નિષ્ણાંત છે, તેવાને વાંચવા, સાંભળવા - એટલે કે સંગ કરવો. તે ઉપરાંત સમયાંતરે તપાસ કરો કે મારી ગતિ મારા લક્ષ તરફની છે ને ? આપણા ભાગ્યનો પાર નથી કારણકે મહારાજે અને સંતોએ આપણને સત્સંગમાં આગળ વધવા માટેના ઉપાયો વિઘ્નો, શું કરવું, શું ન કરવું ? કેવી રીતે પ્રયત્ન કરવો વગેરે આપણને સહેજે સમજાય તે રીતે વચનામૃત જેવા ગ્રંથો તેમજ કિર્તનોમાં લખ્યું છે. મહારાજ અને મોટા સંતોથી સારા નિષ્ણાંતો સત્સંગની વિષયમાં ક્યાં મળે ? તો સત્સંગમાં આગળ વધવા અને કેટલા વધિએ છીએ તે નક્કી કરવા મહારાજ અને સંતો શું કહે છે ?

'રાધિકાજી જેવા માટે હોય ને તે પોતમાં ગુણ માનીને ભગવાનના ભક્તનો અવગુણ લે તો તે પણ પડી જાય, તો બીજાની શી ગણતી? માટે ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને તો સર્વ સત્સંગીનો ગુણ જ લેવો ને પોતાનો તો અવગુણ જ લેવો. એવી રીતે સમજતો હોય ને થોડી બુધ્ધિ હોય તો પણ તેનો સત્સંગ દિવસે દિવસે વૃધ્ધિ પામતો જાય અને તે વિના તો ઝાઝી બુધ્ધિ હોય તો પણ દિવસ દિવસ પ્રત્યે સત્સંગમાંથી પાછો હઠતો જાય અને અંતે નિશ્ચય વિમુખ થાય અને વળી એ રીત તો સર્વ ઠેકાણે જે, જે ચાકર હોય અથવા શિષ્ય હોય તેને રાજા હોય અથવા ગુરૂ હોય તે જેમ વઢીને કહેવા માંડે તેમાં જે સવળું લેતો જાય તો તે ઉપર રાજા તથા ગુરૂને અતિશય હેત થાય છે. અને જેને શિખામણની વાત કહે ને અવળું લે તો તે ઉપર હેત થતું નથી. તેમજ ભગવાનની પણ રીત છે જે, જેને શિખામણની વાત કહે ને સવળું લે તો તે ઉપર હેત થાય છે પણ જે અવળું લે તે ઉપર થતું નથી.'

વચનામૃતમ્ ગઢડા મધ્યનું ॥૨૬॥૧૫૯॥

મુક્તાનંદસ્વામીએ પૂછયૂ જે, ''કોઇક તો સત્સંગમાં રહીને દિવસ પ્રત્યે વૃધ્ધિને પામતો જાય છે અને કોઇક તો સત્સંગમાં રહીને દિવસ દિવસ પ્રત્યે ઘટતો જાય છે તેનું શું કારણ છે ?'' પછી શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે, ''મોટા જે સાધુ તેનો જે અવગુણ લે છે તે ઘટતો જાય છે અને તે સાધુનો જે ગુણ લે છે તેનું અંગ વૃધ્ધિ પામતું જાય છે ને તેને ભગવાનને વિષે ભક્તિ પણ વૃધ્ધિ પામે છે, માટે તે સાધુનો અવગુણ ન લેવો ને ગુણ જ લેવો અને અવગુણ તો ત્યારે લેવો જયારે પરમેશ્વરની બાંધેલ જે પંચવર્તમાનની મર્યાદા તેમાંથી કોઇક વર્તમાનનો તે સાધુ ભંગ કરે ત્યારે તેનો અવગુણ લેવો, પણ કોઇ વર્તમાનમાં તો ફેર ન હોય ને તેની સ્વાભાવિક પ્રકૃતિ ઠીક ન જણાતી હોય તેને જોઇને તે સાધુમાં બીજા ઘણાક ગુણ હોય તેનો ત્યાગ કરીને જો એકલા અવગુણને જ ગ્રહણ કરે તો તેના જ્ઞાન, વૈરાગ્યાદિક જે શુભ ગુણ તે ઘટી જાય છે, માટે વર્તમાનમાં ફેર હોય તો જ અવગુણ લેવો પણ અમથો ભગવાનના ભક્તનો અવગુણ લેવો નહિ અને જો અવગુણ લે નહિ તો તેને શુભ ગુણની દિવસ દિવસ પ્રત્યે વૃધ્ધિ થતી જાય છે.''

વચનામૃતમ્ ગઢડા પ્રથમનું ॥૫૩॥

મહાનુભાવાનંદસ્વામીએ પૂછયૂ જે, ''હે મહારાજ ! સત્સંગમાં રહેતે થકે જેટલા અવગુણ હોય તે સર્વે નાશ પામી જાય અને દિનદિન પ્રત્યે ભગવાનની ભક્તિ વૃધ્ધિ પામતી જાય એનો શો ઉપાય છે?'' પછી શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે, ''મોટા પુરૂષનો જેમ જેમ ગુણ ગ્રહણ કરતો જાય તેમ તેમ એની ભક્તિ વૃધ્ધિ પામતી જાય અને અતિશય જે મોટા હોય તેને જો અતિશય નિષ્કામી જાણે તો પોતે કૂતરા જેવો કામી

હોય તે નિષ્કામી થાય; અને જો મોટા પુરુષને વિષે કામીપણાનો દોષ પરઠે તો ગમે તેવો નિષ્કામી હોય તો પણ અતિશય કામી થાય અને મોટાને વિષે ક્રોધી-લોભીપણું પરઠે તો પોતે ક્રોધી લોભી થાય અને જો મોટા પુરુષને અતિશય નિષ્કામી, નિર્લોભી, નિઃસ્વાદી, નિર્માની, નિઃસ્નેહી સમજે તો પોતે પણ એ સર્વ વિકારથી રહિત થઇ જાય અને પાકો હરિભક્ત થાય.

વચનામૃત ગઢડા પ્રથમનું ।।૫૮।।

અને સત્સંગમાં જેને વધારો થયાનો હોય તેને શુભ વાસના વૃધ્ધિ પામે છે, ત્યારે તેને દિવસે દિવસે સત્સંગી માત્રનો હૈયામાં ગુણ જ આવે અને સર્વ હરિભક્તને મોટા સમજે ને પોતાને ન્યૂન સમજે ને આઠે પહોર તેના હૈયામાં સત્સંગનો આનંદ વર્ત્યા કરે. એવાં લક્ષણ જયારે હોય ત્યારે જાણીએ જે, 'શુભ વાસના વૃધ્ધિ પામી છે' અને તે જેમ જેમ વધુ વધુ સત્સંગ કરે તેમ તેમ વધુ વધુ સમાસ થતો જાય અને અતિશય મોટપને પામી જાય છે''

વચનામૃતમ્ ગ.પ્ર. ।।૨૮।।

''આ સત્સંગમાં જે વિવેકી છે તે તો દિવસે દિવસે પોતાને વિષે અવગુણને દેખે છે અને ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તને વિષે ગુણને દેખે છે અને ભગવાન ને સાધુ પોતાના હિતને અર્થે કઠણ વચન કહે છે તેને પોતાનાં હિતકારી માને છે અને દુઃખ નથી લગાડતો, તે તો દિવસે દિવસે સત્સંગને વિષે મોટપને પામે છે. અને જે અવિવેકી છે તે તો જેમ જેમ સત્સંગ કરે છે અને સત્સંગની વાત સાંભળે છે તેમ તેમ પોતાને વિષે ગુણ પરઠે છે અને ભગવાન ને સંત એનો દોષ દેખાડીને એની આગળ વાત કરે છે, તે વાતને માને કરીને અવળી લે છે અને વાતના કરનારાનો અવગુણ લે છે, તે તો દિવસે દિવસે ઘટતો જાય છે અને સત્સંગમાં પ્રતિષ્ઠાહીન થઇ જાય છે માટે પોતાને વિષે જે ગુણનું માન તેનો ત્યાગ કરીને, શૂરવીર થઇને, ભગવાન અને ભગવાનના સંતને વિષે વિશ્વાસ રાખે તો એનો અવિવેક ટળી જાય છે અને સત્સંગમાં મોટપને પામે છે.''

ઈતિ વચનામૃતમ્ ગઢડા પ્રથમનું ।।૬।।

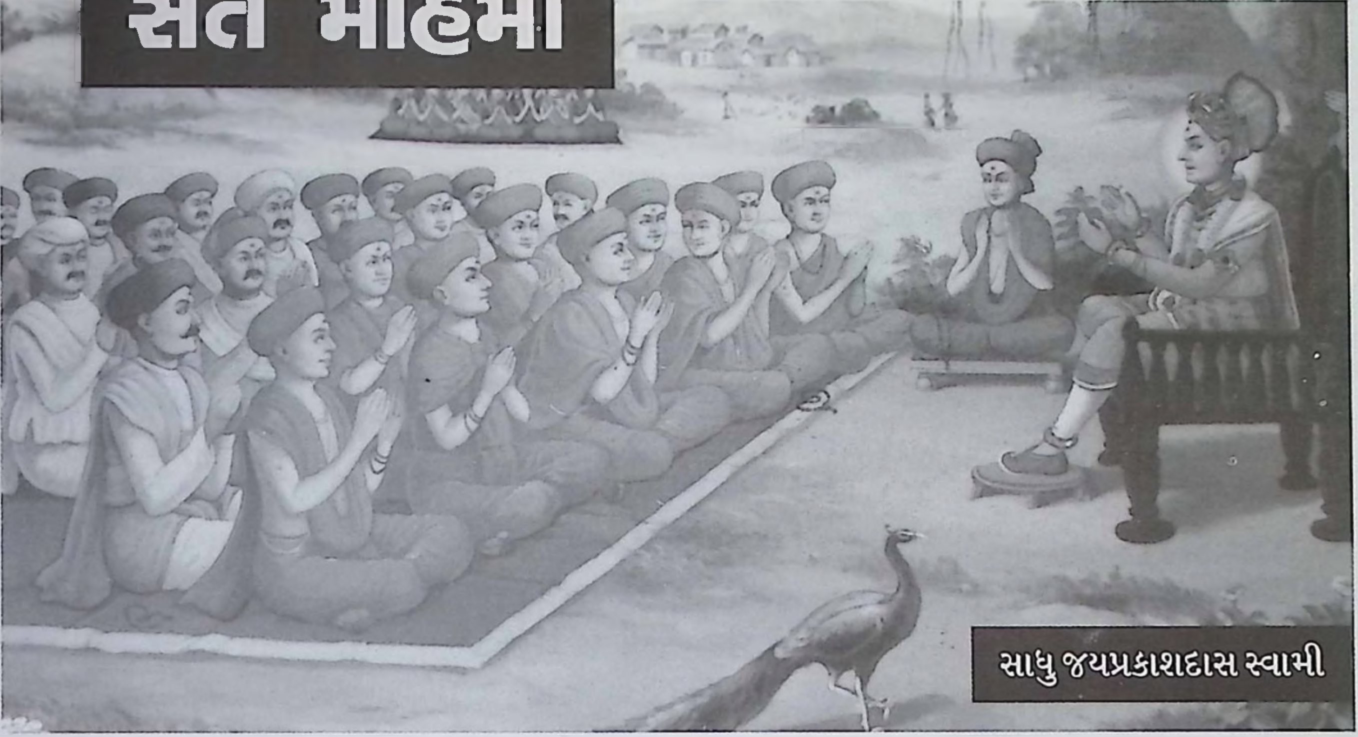
અને પંચમસ્કંધને વિષે તો એ શ્રીકૃષ્ણભગવાનનું માહાત્મ્ય કહ્યું છે તથા એ શ્રીકૃષ્ણભગવાન જે તે આ જગતની સ્થિતિને અર્થે ને પોતાના ભક્તજનને સુખ આપવાને અર્થે અનેક પ્રકારની મૂર્તિઓને ધારીને ખંડ ખંડ પ્રત્યે રહ્યા છે, એમ કહ્યું છે. અને પોતે બાંધી એવી જે મર્યાદાઓ તેને વિષે જે રહે તે અતિશય મોટ્યપને પામે ને જે ન રહે તે મોટો હોય તો પણ પોતાની સ્થિતિ થકી પડી જાય.

।। ઈતિ વચનામૃતમ્ ગઢડા મધ્યનું ।।૩૯।। ।।૧૭૨।।

મુક્તાનંદ સ્વામીએ પણ આ વિશે કિર્તનમાં લખ્યું છે કે ''હરિ ભજનો સહુ મોટપ પામે...''

તો આપણે મનનું ધાર્યું મુકી, મહારાજ અને સંતોએ બતાવેલ માર્ગે મન, કર્મ, વચનથી આગળ વધીએ, તેમના વાક્યો પોતાની પ્રગતિ માટે ઉપયોગમાં લઇએ અને સત્સંગમાં મોટાઇ પામવાને યોગ્ય થઇએ.

સંત મહિમા

સાધુ જયપ્રકાશદાસ સ્વામી

આ સંસારમાં જીવને ભગવાનમાં જોડનાર જો કોઇ હોય તો તે સંતો છે. જે જીવને ભગવાનમાં જોડે તે સંત. મહાન સંતોનો યોગ આપણને ભગવાન સુધી પહોંચાડવાનો રસ્તો કરી આપે છે. ધ્રુવજીને નારદ જેવા સંતનો ભેટો થયો તો ટૂંક સમયમાંજ ભગવાનને મેળવી શક્યા. રામાયણકાર સંત તુલસીદાસજી તો કહે છે...
''મુદમંગલમય સંત સમજુ - જો જગ જૈંગમ તિરથ રાજુ
સંત તો હાલતુ - ચાલતુ તિરથ છે. તિર્થને પણ તિર્થત્વ આપનાર સંત છે માટે જ સ્વામિનારાયણ ભગવાન કહેતા જેને સંતનો યોગ નથી, કથા વારતામાં પ્રીતી નથી તેમાં ક્યારેય રૂડા ગુણ આવતા નથી. ગમે તેવો પાપી-દુરાચારી જીવ હોય પણ જો સંતનો સંગ થાય તો તે મહાન ભક્ત બની જાય છે. જેમ વરસાદ ન વરસે તો ધરતી સુકાતી રહે પણ વરસાદ વરસે અને લીલીછમ થઇ જાય. તેમ સંતનો યોગ થાય તો સત્સંગ લીલો રહે ને સદ્‌વિચાર સુકાઇ ન જાય, સૂર્ય ઉગ્યા વિના અંધકાર દૂર ન થાય તેમ સત્સંગ વિના અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર દૂર ન થાય.
માટેજ શ્રીજી મહારાજની આજ્ઞાથી સંતો ગામડે ગામડે ફરીને સત્સંગ કરતા ઘણા ખરાબ લોકો સંતોને મારતા પણ છતા સમાજનું લોકોનું હિત કરવા માર સહન કરીને પણ સત્સંગ કરતા એજ સંતની મહાનતા કહેવાય કે કોઇ અપકાર કરે-અહિત કરે તેનું પણ સંતો હિત કરે. કોઇ મારે તો પણ તેનું સારૂ થાય તેવો વિચાર કરે - શ્રી તુલસીદાસજી તો કહે ''સંત હૃદય નવનીત સગાન'' સંતોનું હૃદય તો માખણ જેવું કોમળ હોય. સંતના હૃદયને માખણની ઉપમા આપ્યા પછી પણ તુલસીદાસજીને થયું નહિ માખણ તો પોતાને તાપ મળે ત્યારે ઓગળે પણ સંતતો બિજાનું દુઃખ જોઇને ઓગળે માટે માખણ કરતા પણ સંતનું હૃદય દયાળુ હોય છે.
''નિજ પરિતાપ દ્રવઈ નવનીતા- પરહિત દ્રવઈ સંતપુનિતા'' એકવાર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનની આજ્ઞાથી સંતવિભૂતિ એવા સદ્‌ગુરૂથી ગોપાળાનંદ સ્વામી ગામડાઓમાં સત્સંગ કરતા કુંદળી ગામ આવ્યા. ત્યાં રવજી નામે કોળી તેને સંતોને જોઇ ક્રોધ થયો. આ નવરા સાધુબાવાને કાંઇ કામ નથી. બધાની પાછળ ફર્યા કરે છે ને કહે છે ભગવાન ભજો, ભગવાન ભજો. તેથી ખીજાઇને પથ્થર માર્યો. પથ્થર વાગતાં શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી બેભાન થઇ ગયા. લોહીની ધાર થઇ. વિચાર કરો જે યોગીવર્ય સંત હનુમાનજીની મૂર્તિને બોલતી કરવાની શક્તિ ધરાવતા હોય. હનુમાનજીના

પણ ગુરૂ થવાની જેમાં યોગ્યતા હોય તે કેવા શક્તિશાળી સંત હશે ! આટલી શક્તિ હોવા છતાં સ્વામીએ તેનું ભુંડુ થાય તેવો સંકલ્પ શુધ્ધા પણ ન કર્યો. જ્યારે ભાનમાં આવ્યા ત્યારે સંતો સાથે મંદિર આવ્યા. એક રાત રોકાઇ બીજે ગામ જતા રહ્યા.

થોડા વર્ષો બાદ ફરી સ્વામી સંત મંડળ સાથે કુંદળીગામ આવ્યા. સંતના અપરાધી રવજીને ખુબજ બળતરા થાય, શરીરમાં વેદના થાય, ખુબ દવા કરી પણ પીડા વધતી જાય ત્યારે તેને વિચાર થયો કે મેં નિર્દોષ સંતોને પથ્થર માર્યો તે પાપે કરીને દુઃખી છુ અને નિઃસંતાન છું, ઘરે કોઇ બાળક નથી, હવે શું કરૂં ?

ત્યાં ખબર પડી કે સંતો મંદિરમાં આવ્યા છે. પસ્તાવો કરતો રવજી મંદિરે આવ્યો. સંતોને પ્રણામ કર્યા. સંતો ઓળખી ગયા કે આ પથ્થર મારનાર રવજી છે છતાં ભાવથી પૂછ્યું કુશળ છો ને ભક્ત ! રવજીની આંખો અશ્રુભીની થઇ ગઇ. સંતો પુછે કેમ રડો છો ? શું દુઃખ છે ! રવજી કહે સ્વામીજી હું મહાનપાપી છું, તમારો અપરાધી છું, તમારો આદર તો ન કર્યો પણ પથ્થર માર્યો, મારા પાપનું શું વર્ણન કરૂં ?

મેં જે દિવસથી પથ્થર માર્યો તે દિવસથી છાતિમાં ખૂબજ બળતરા થાય છે. જમવાનું પણ ભાવતું નથી. ઊંઘ પણ આવતી નથી. શાંતિ પણ લાગતી નથી માટે મારી ભૂલ ક્ષમા કરો અને વાંઝીયાપણું ટાળો એમ કહી ધ્રુસકે ધ્રુસકે રડવા લાગ્યો..

શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી કહે ચિંતા ન કરો ! ભગવાન સારૂ કરશે અમે આશિર્વાદ આપીએ છીએ 'પથ્થરને સાટે શ્રીજી મહારાજ તમને પુત્ર આપશે સમય જતા રવજીને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો. એક વર્ષના દિકરાને રવજી લઇ વડતાલ ગોપાળાનંદ સ્વામી પાસે આવ્યો - પગે લાગી બેઠો. સ્વામીએ હેતાળ હાથ બાળક પર ફેરવતા કહ્યું આ બાળકનો આત્મા બળીયો છે તેથી ભગવાનનો ભક્ત થશે ને તમારી સારી રીતે સંભાળ રાખશે. શાંતિથી ભગવાનનું ભજન કરજો એમ કહી કંઠી પહેરાવી. ધર્મની રીતભાત સમજાવી પૂજા આપી ને કહ્યું ભાવથી ખૂબ કરજો અને નવરાશ મળે ત્યારે વડતાલ દર્શને આવજો શ્રીજી મહારાજ વચનામૃતમાં કહે છે ''મોટા પુરૂષ રાજી થાય તો જીવનમાં ગમે તેવા ખરાબ પ્રારબ્ધ હોય તે સારા થઇ જાય છે અને સુખીયો થઇ જાય છે.

આ સંસારમાં નજર કરી જુઓ સાધુ સાથે હેત રાખે છે સત્સંગ કરે છે તેમાજ તમને સારા ગુણો દેખાશે. સંત સમાગમ નથી કરતા તેના જીવનમાં પ્રગતિ થતી નથી ને જેને સત્સંગ કરવો ગમે નહિ અને કંટાળો આવે તે તો સૂકા બાવળ જેવો થઇ રખડે માટે હંમેશા સંતના યોગમાં રહેવું. સંત ન મળે તો કોઇ મહાન ભક્તોના યોગમાં રહેવું તેમાંજ આપણું હિત છે.

વ્યાખ્યાઓ

ધર્મ- શ્રુતિ અને સ્મૃતિ સહિત પ્રતિપાદન કર્યો એવો જે સદાચાર તે ધર્મ.

જ્ઞાન- જીવ માયા અને ઈશ્વરના સ્વરૂપને જે રૂડી રીતે જાણવું તેનું નામ જ્ઞાન.

વૈરાગ્ય- ભગવાન અને ભગવાનના સબંધ વિના અન્ય પદાર્થમાં પ્રીતિ નહિ તે વૈરાગ્ય

ભક્તિ- ભગવાનને વિષે મહાનતા જ્ઞાન સહિત જે ઘણો સ્નેહ તેનું નામ ભક્તિ

જીવ- જીવ એ હૃદયને વિશે રહ્યો છે અને અણુ સરખો સૂક્ષ્મ છે. ચૈતન્યરૂપ છે ને જાણનારો છે. પોતાની જ્ઞાનશક્તિએ કરીને નખથી શિખા પર્યંત સમગ્ર પોતાના દેહ પ્રતો વ્યતીતે રહ્યો છે. જીવ અજેય છે અમર છે. અર્ગધ છે, અમર છે આવાં લક્ષણ જેનાં તે જીવ.

ઈશ્વર- ઈશ્વર, જેમ હૃદયને વિશે જીવ રહ્યો છે. તેમ તે જીવને વિશે અંતર્યામી છે રહ્યા છે. જે સ્વતંત્ર છે અને સર્વ જીવને કર્મના ફળને આપનારા છે તે ઈશ્વર.

માયા- માયા ત્રિગુણાત્મક છે. અંધકારરૂપ છે અને ભગવાનની શક્તિ છે. આ જીવને દેહ તથા દેહના જે સબંધી, તેમને વિશે આ અહંમમત્વની કરાવનારી છે તે માયા.

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

OK AUTO REPAIR & BODY SHOP

All kind of Mechanical Electrical and Emission

MIKEY
Manager

1712W. Pratt
Chicago, IL 60626
Tel: (773)274-2737
Fax: (773)274-3923

Maheshbhai, Shilpa, Sagar & Sahil

Atmaram and Shakriben

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

from

Haresh Godhani & Bhavisha

Purusottamdas and Gauriben

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

from

Kamlesh Shah

Kokiben

Rahul

Minal

Alpesh

Kisha

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Sakarba A. Patel

Jagdish A. Patel
Hetal J. Patel
Rutva - Jeson
&
Anvesh

13950 Teakwood Dr
Lockport, IL 60441
708-301-0390

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Dr. Arvind & Dharmista Patel
Dr. Parag & Dr. Paresha Shah
Sejal Patel, Nihar Patel

3812 Wabeek Lake Drive West
W.Bloomfield, MI 48323
248-851-2431

Congratulation on The 10th Patostav From

Hemant Patel

Photography Excellency
Fashion, Industrials,
Wedding, Portraits
630-518-7756
727 Killarney Ct, #1B
Schaumburg, IL 60193
E-mail: Photobyhemant@comcast.net
WWW.PHOTOBYHEMANT.COM

Sanjay Patel

Videographer
Wedding, Commercial
630-849-7669
559 N.Woodfield Trail,
Roselle, IL 60172
E-mail: videospot@sbcglobal.net
WWW.VIDEOSPOTUSA.COM

Congratulation on The 10th Patostav From

KM HOTELS L.L.C

('Wisconsin) Family

Ramanbhai S. Patel • Kantaben R. Patel
Mahendra R. Patel • Hansa M. Patel
Sanjay R. Patel • Jaya S. Patel
Mukesh R. Patel • Indira M. Patel
Narendra R. Patel • Parul N. Patel
Kevin M. Patel • Nupur N. Patel
Sagar M.Patel
Shayam M. Patel
Josh S. Patel

Mike Patel (CEO)
Holiday Inn Express
13339 Hospitality Ct
Sturtevant, WI 53177
Phone (262) 884-0200
Fax (262) 884-0701
hiexracine@yahoo.com
www.hiexpress.com

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Kamlesh & Meena Patel
Nishit, Brian

Heartiest Congratulations
&
Best Wishes
To

Midwest Swaminarayan Temple
For the 10th Patotsav
Celebration

From
Ramesh & Nayna Brahmbhatt
Vivek & Akanksha
Yash, Sriya
Sangini, Roop

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Templeon 10th Patotsav

Surraj Plastics

5 Types of Disposable plastic plates

Clamshells Blister pack Thermoforming

We do custom work Located in USA

Call 1-877-2-SURRAJ or visit us at
WWW.SURRAJPLASTICS.COM/
For more information

Compliments and Best Wishes From
MIDWEST SWAMINARAYAN TEMPLE (MST)
Itasca, IL (866) 838 4778
To

ROBERT MORRIS COLLEGE

Illinois (800) 762 5960

On behalf of the Midwest Swaminarayan Temple, we would like to thank Robert Morris College for their very kind gift of computers that we have been graciously been donated to us for the past three years. This gift has enabled computer training to seniors, adults, and children. Your gift will support literacy and learning in our community and help people change their lives through the use of the technological tools you've provided. We would also like to express a special thanks to Michael P. Viollt (President of Robert Morris College), Lisa Contreras (VP of IS at Robert Morris College) and Dipak Patel (Director or User Services at Robert Morris College) for making a much appreciated difference with your gifts.

Sincerely,

Jagdish Patel
President

2003

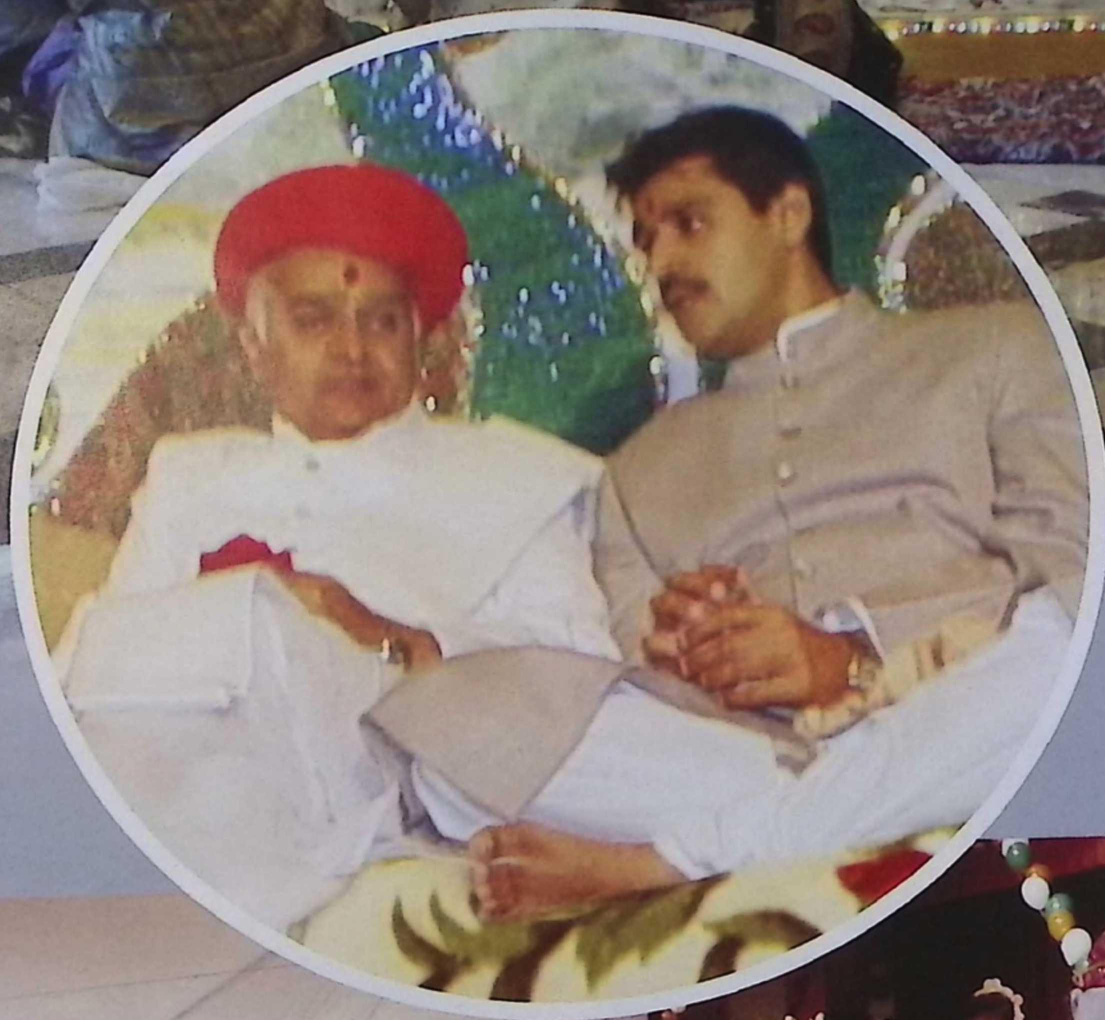

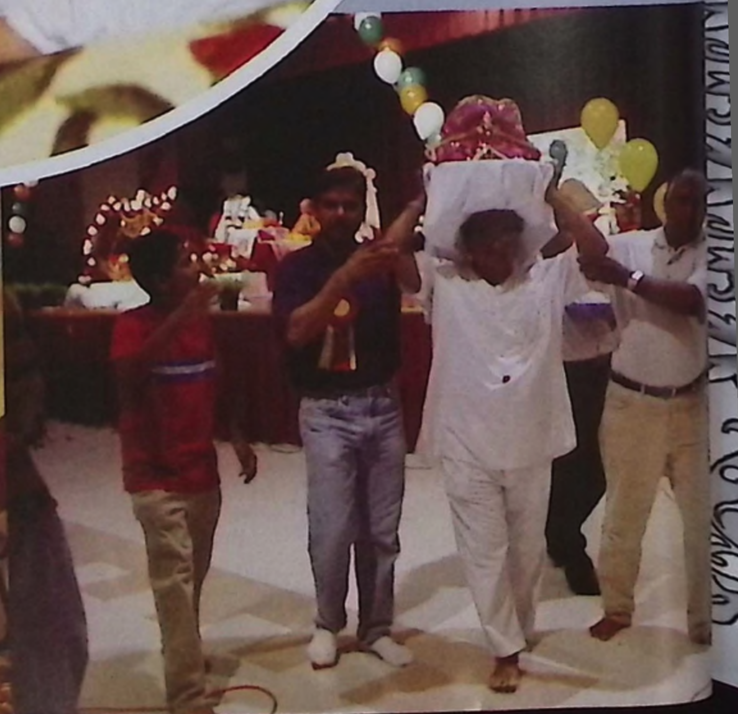

2003

2003

દાંતરડું અને દોરડું

રાજકોટના પોલિષ્કી એજન્ટને સૌરાષ્ટ્રના એક ગોરા હકેમે વાત કરી કે, જૂનાગઢ જાઓ તો એક દિવાનના મહેલમાં દાંતરડું અને દોરડું લટકાવી રાખ્યું છે તે વાત જરા મગજમાં રાખજો તેમાં કાંઇક રહસ્ય છુપાયું લાગે છે. ઘણીવાર પૂછીએ છીએ તો હસીને વાત ટાળી દે છે.

બ્રિટીશ સામ્રાજયનો ત્યારે મધ્યાહ્ન હતો. ઠેરઠેર તેમની કોઠીઓ હતી. બધી રજવાડાની દેખરેખ માટે ગોરા હાકેમો ફરતા અને સૌના ઉપર રાજકોટની કોઠીમાં પોલિટિકલ એજન્ટ રહેતો.

થોડાક દિવસે દાસનો સંદેશો લઇને એજન્ટે જૂનાગઢના નવાબ પાસે મોકલ્યો ને કહેરાવ્યું કે માત્ર ફરવા અને ગીરનું જંગલ જોવા અમો પાંચ-સાત સંતો આવીએ છીએ તો ઉતારાની વ્યવસ્થા કરજો.

તેઓ આવતા જૂનાગઢમાં ભારે માનાપાનાથી તેમનું સ્વાગત કરી મહેમાનગતિથી ખુશ કરી દીધા. આ બધી વ્યવસ્થા કરનાર રાજયના તે વખતના દિવાન બહાઉદ્દીન હતા. નવાબ સરકારનો જમણો હાથ કહીએ તો ચાલે અને એમને લઇ આખું જૂનાગઢ સ્ટેટ સુખી હતું. વાતવાતમાં મહેમાનોએ દિવાનને વાત કરી આ તો રાજયની મહેમાનગતિ કરી તમારે ત્યાં તો લઇ જાવ.

ભલે સરકાર કાલે તમને હું દાવત આપુ છું. જમ્યા-રહ્યા આનંદ પામ્યા ત્યાં મોટા હોલમાં ભારે સજાવટ હતી. ગાદી તકીયા અરીસાથી ઝળહળા થઇ રહેલા ઝૂમર પણ કારીગરી કળાથી સૌનું આકર્ષણ બની રહેલા.

પણ.....?

.....સાથે આવેલ મિત્રો બોલ્યા કે બહાઉદ્દીનભાઇ બીજું તો ઠીક પણ તમે આ સોનાની થાળીમાં લોઢાની મેખ જેવું આવા રાજમહેલમાં આ દાંતરડું અને દોરડું શેનાં લટકાવ્યાં છે? જે આ તમારી બેઠકમાં બેસે એ પહેલાં એને દેખાય. શું કાંઇ રહસ્ય છે?

બહાઉદ્દીન ઉંડા વિચારમાં પડી ગયા અને કહે 'હા રહસ્ય છે જ'

આગળ બોલ્યા : જો જાણવું હશે તો આખી વાતનો પૂર્વાર્ધ જાણવો પડશે. કોઇને કહેતો નથી પરંતુ તમોને કહું છું.

કહો જ ! ખરેખર અમે એ જાણવા જ આવ્યા છીએ તો ગોરા હાકેમ બોલ્યા.

બહાઉદ્દીને વાતની શરૂઆત કરી.

અહીં સ્વામિનારાયણ ભગવાનના વખતમાં અહીં સ્વામિનારાયણ મંદિર બન્યું હતું અને દેશદેશના લોકો દર્શને આવતા.

ખુદ નવાબ સરકારે પણ જકાત માફી કરાવી સરસામાન, વાહન વગેરેની સગવડ કરી આપી. આ મંદિરના સ્થાપક સહજાનંદ સ્વામી હતા. નવાબ તેમને મળ્યા અને ઘણા રાજી થયા. સ્ટેટને ફાયદો એ થયો કે અહીં તેમના ઉપદેશથી ચોરી, લૂંટફાટ, બળાત્કાર વગેરે ગુનાઓ બનતા બંધ થઇ ગયા અને પોલીસોની સંખ્યા ઘટી ૨૫ ટકા થઇ ગઇ.

આથી નવાબે તેમને કાયમી રહેવા આમંત્રણ આપ્યું ત્યારે સહજાનંદ સ્વામી બોલ્યા, મારાથી એક જગ્યાએ રહી શકાય નહીં પણ હું મારા સરખા સંતને મૂકી જઇશે. એજે સંતને મૂક્યા તેમનું નામ 'ગુણાતીતાનંદ સ્વામી તેમણે પણ અનેકને વ્યસન મુક્ત કર્યા.

એક વખતની વાત છે. હીમ જેવી ઠંડી હોવા છતાં આ સંત મંડળ લઇ દામોદર કુંડમાં નહાવા પધારેલા.

સખત ઠંડીથી સ્વામી પોતે તેમજ અન્ય સંતો કંપી રહ્યા હતાં

તો કોઈકે કહ્યું ગમે તે કિંમતી લાકડાં લાવો સંતોને ગરમી દઈએ.
મનજીભાઈ નામના ગૃહસ્થ પૈસા લઈ લાકડાં શોધવા ગિરનારની તળેટીમાં આવ્યાં ત્યાં એક બીબી તેના અઢાર વર્ષના પુત્ર સાથે ભારો લઈને ત્યાં બેઠેલી, તેને કહ્યું : ભારાનું શું લઈશ ? અમારા ગુરૂને ઠંડી બહુ ચઢી હોઈ તપાડવા છે. એ કહે ચાલો હું ભારો ઉપાડી લઉં. પૈસાની વાત પછી. બાઈ આવી, દૂરથી જોયું તો બોલી : અરે ! આ તો સ્વામિનારાયણ મંદિરના ઓલિયા છે. તેમનું કંઈ ના લેવાય જા બેટે મેં ઈધર ઠેરતી હું તુમ લકડી દેકે પગે લાગકે આશીર્વાદ લેકે ચલે આનાં. દેખો પૈસા મત લેના. અને લાકડાના સૂકા કકડા હતા તેનાથી બધા જ સંતોને તપાડ્યા.
ત્યાં સુધી છોકરો બેઠો રહ્યો પછી છોકરો ઉભો થયો ત્યાં સ્વામીએ બોલાવ્યો, 'છોકરા ! બોલ શું જોઈએ છે?'
આસું સાથે છોકરો કહે 'સ્વામી, અમે ગરીબ છીએ ઘરમાં ખાવા અન્ન નથી. ભારો વેચી ગુજરાન ચલાવીએ છીએ. આઠ આના આવે છે. તેમાં ચાર આનાનો લોટ અને ચાર આનામાં ઘી, ગોળ, તેલ, શાક લાવીએ છીએ. કોઈકવાર ગ્રાહક ન હોય તો ત્યારે ભૂખ્યા સૂઈએ છીએ. સ્વામી દયા કરો ! દયા કરો !
સ્વામીનું હૃદય પીગળી ગયું એ બોલ્યા, લે આ રાજીપાના આશીર્વાદ. આજથી તારા માથા ઉપરથી ભાર અને ભારો બેય ઉતરાવ્યા અને વધુમાં કહ્યું : ખૂબ સુખી થાજો પરંતુ ખુદાને ભૂલતા નહીં કોઈ કામ પડે તો આ સાધુને સંભાળજો.
એમ કહી વાંસામાં જે બે ધબ્બા માર્યા કે, બોત્તેર કોઠે દીવા થઈ ગયા, અને રાજી થઈને તે અને તેની મા શહેરમાં આવ્યા. બીજે જ દીવસે છોકરો તથા તેની મા તથા તેની બહેન બજારમાં ઓટલે ઉભેલાં એવામાં નવાબની સવારી નીકળી. નજર આ છોકરાં-છોકરી ઉપર પડી. કોણ જાણે કે કેમ, તેમના માણસને કહ્યું કે, 'આ ત્રણને કહો કે બાપુના ઘરે મળે. ત્રણે જણ ઘેર આવ્યા, નવાબ બોલ્યા, તમારી પુત્રી અમો સ્વીકારીએ છીએ. અમારા પુત્ર માટે તે રાજી છે ?
છોકરી સારી દેખાવડી તેમજ સંસ્કારી લાગવાથી સ્વીકાર કર્યો, છોકરાને રાખ્યો તેના હજૂરમાં, છૂટક કામ માટે, વખત જતાં તે નવાબના પુત્ર રાજા થયા અને તે છોકરો દિવાન બન્યો.
અને રાજકારભાર સારી રીતે ચલાવ્યો. નવાબ સરકારે રાજી થઈ ભારે ઈનામો આપી દબદબાપૂર્વક મહેલ બંધાવી તેને અર્પણ કર્યો.
બહાઉદ્દીને આટલું કહ્યું ત્યાં હાકેમો બોલ્યા 'અહાહા' બહુ સરસ વાત કરી. હા હજુ પણ અસલ વાત તો આવી જ નહીં. એ મંદિરે અમારે પણ દર્શને જવું છે તો સાથે તમોને લઈ જવા છે પણ પહેલા આપણા રહસ્યની વાત પૂરી કરો.
તમે બેઠા છો તે જ આ મહેલ, સામે જે હું વાત કરું છું તે છોકરો તે જ તમે બહાઉદ્દીન !
જી હા, તેજ આ છોકરો, લાકડી કાપનારો એજ આ જૂનાગઢની ગલીએ ગલીએ ફરી ભારો વેચનારો, વરસાદની ઝાડીમાં, શિયાળાની ટાઢમાં ભટકી પેટીયું ભરનારો એજ આ છોકરો. ભાટેલ ગોદડા અને ઝૂંપડીમાં રહેનારો.
એવા અમારા વીસ વીસ વરસના યાતનામય દિવસો હતાં અને માત્ર સંતોના આશીવર્દિ ભાગ્ય ફેરવી નાંખ્યું. અશ્રુભીની આંખે બહાઉદ્દીન આગળ બોલ્યા : ક્યાં હું કઠિયારો લાકડાં કાપનારો, ને ક્યાં આજનો દિવાન ?
એટલે મને આ સ્થિતિમાં છું અને અભિમાન આવી ન જાય માટે મારી અમ્માએ મરતી વખતે કહ્યું કે, 'આ દોરડું અને દાંતરડું નજર સામે રાખજે કે જેનાથી લાકડાં કાપવા અને જે દોરડાથી ઠરગઠીયા બાંધતા તે ભૂલશો નહીં. એની કૃપાથી આપણે અહીં છીએ.
સૌ ભાવવિભોર બની ગયા.
તે સાંજના સૌ વિદાય થતી વખતે બોલ્યા,
ધન્ય ભગવાન સ્વામિનારાયણને !
ધન્ય ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને !
પછીની વાત એમ છે.
બહાઉદ્દીને કોલેજ, ધર્મશાળા, દવાખાના, વાવ બંધાવ્યા અને પરોપકારનાં કાર્યો કર્યા હતા. બહાઉદ્દીન કોલેજ અત્યારે પણ ચાલે છે. મહેલ આજે પણ છે. આ બધો જ ઉપદેશ સ્વામી ગુણાતીતાનંદનો છે કે, બધું જ અહીં પડ્યું રહેશે માટે પરોપકાર કરવો તો આપણે પણ અત્યારે સમજીએ છીએ કે જો આપણી સારી સ્થિતિમાં હોઈએ તો તે પરબ્રહ્મ પરમાત્મા ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ અને સંતના આશીર્વાદના કારણે છીએ. તો તેની નિત્ય સ્મૃતિ રાખીએ.
આપણે ૨૫ વર્ષ પહેલાં કઠિયારાની સ્થિતિમાં હતા અને આજે મહેલ જેવા સ્થળે રહેતા હોઈએ, અન્ન-વસ્ત્રથી સુખી હોઈએ તો સ્વામિનારાયણ ભગવાનને પ્રતાપે છે એ ન ભૂલીએ. સૌ સારી રીતે વર્તેએ અને આ 'દાંતરડું અને દોરડું' તે આપને એ રહસ્ય સમજાવે છે કે કદી પણ ગમે તેવી સારી સ્થિતિમાં પણ અભિમાન ન આવવા દેવું તે છે.

શિક્ષાપત્રિ
એક બંધારણિય બોધ શાસ્ત્ર

ભરત અમીન

આપણા ઉધ્ધવ સંપ્રદાયને, યાને સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયને સ્વયમ ભગવાન સહજાનંદ સ્વામીએ સંવત અઢારસો બ્યાસીના મહા સુદી પંચમીને દિવસે સ્વ હસ્તે બસો બાર શ્લોકનો પત્ર લખી, બોધરૂપ શિક્ષાપત્રી આપી સંપ્રદાયને બોધ સાથે બંધારણ આપ્યું છે. શ્લોક સાત થી બસો બાવીસ સંપ્રદાયના સર્વ સત્સંગી માત્રના સામાન્ય ધર્મ કહ્યા છે. આ સત્સંગીના સામાન્ય ધર્મમાં શ્લોક ૭ થી ૩૭માં સદાચારના સરળતાથી પાળી શકાય અને સરળતાથી સમજાય તેવા નિયમો છે. આ નિયમો પાળવાથી તમો સહજ સહજ સદાચારી બનો છો. જે આ નિયમો પાળે છે તે સહજ સુખને પામે છે. શ્લોક ૩૮ થી ૬૫માં ભગવાને સંપ્રદાયના આશ્રિત સત્સંગીએ કેવાં વસ્ત્ર પહેરવાં, સંપ્રદાયના પ્રતિક કેવી રીતે ધારણ કરવાં, પૂજા અર્ચના કેવી રીતે કરવાં અને શાસ્ત્ર વાંચવા કે સાંભળવા અને તેની પારયણ કરાવવી તેનું માર્ગદર્શન આપેલ છે. શ્લોક ૬૬ થી ૮૮ વ્રતના નિયમ તથા તિર્થ ક્ષેત્રમાં કેમ વર્તવું વિગેરે દર્શાવેલ છે. શ્લોક ૮૯ થી ૧૨૨ વર્ણાશ્રમના ધર્મ, પ્રાયશ્ચિત અને આઠ સચ્છાસ્ત્રની તેમ જ અવતારોની સમજ આપી કોનું ધ્યાન પૂજન થાય તેની સમજણ આપેલ છે.

શ્લોક ૧૨૩ થી ૧૩૪ આચાર્યોના ધર્મ કહ્યા છે. શ્લોક ૧૩૫ થી ૧૫૬ ગૃહસ્થના ધર્મ લખ્યા છે. ૧૫૭ થી ૧૫૮ રાજાના ધર્મ. ૧૫૯ થી ૧૭૪ સ્ત્રીઓના ધર્મ કહ્યા છે. ૧૭૫ થી ૧૮૭ બ્રહ્મચારીના ધર્મ અને ૧૮૮ થી ૨૦૨ સાધુના ધર્મ કહ્યા છે. ૨૦૩માં શ્લોકમાં ગ્રંથો થકી સંપ્રદાયનો વિસ્તાર છે તેમ દર્શાવ્યું છે. ૨૦૪ થી ૨૦૭માં શિક્ષપત્રીની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તનારને અને ન વર્તનારને શું પ્રાપ્તી થાય તે કહ્યું છે અને ૨૦૮ થી ૨૧૦માં શિક્ષપત્રીનું પઠન પૂજન કરવાનું અને કોને આપવી, કોને ના આપવી તે લખ્યું છે. પ્રથમના છ શ્લોક પત્ર લખ્યાનું કારણ અને આચાર્યો, ગૃહસ્થીઓ તેમજ સત્સંગીઓને આશીર્વચનના છે. છેલ્લા બે શ્લોક શિક્ષાપત્રી ક્યારે લખી અને શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માને માંગલ્ય માટે પ્રાર્થનાના છે.

આ શિક્ષાપત્રીમાં આપેલ સર્વ આજ્ઞાઓ સ્વયંમ ભગવાન સ્વામિનારાયણે લખેલ છે. એની અવજ્ઞના કરવી એટલે ભગવાનની જ અવજ્ઞના કરવી કહેવાય. શિક્ષાપત્રીના શ્લોક ૧૨૮માં લખ્યા મુજબ સત્સંગના વડા તરીકે સ્વયંમ ભગવાને ધર્મવંશી આચાર્યોની સ્થાપના કરેલ છે. શ્લોકમાં ૬૨માં લખ્યું છે ''જે કૃષ્ણનું સ્વરૂપ પોતાને સેવવાને અર્થે ધર્મવંશના

આચાર્ય તેમણે જ આપ્યું હોય અથવા તે આચાર્યે જે સ્વરૂપની પ્રતિષ્ઠા કરી હોય તે જ સ્વરૂપને સેવવું અને તે વીના બીજું જે શ્રી કૃષ્ણનું સ્વરૂપ તે તો નમસ્કાર કરવા યોગ્ય છે પણ સેવવા યોગ્ય નથી.'' વળી શ્લોક ૭૧ અને ૭૨માં ભગવાને લખ્યું છે ''અમારા આશ્રીત જે સર્વે સત્સંગી તેમણે પોતાના આચાર્ય સંગાથે ક્યારેય વિવાદ ન કરવો અને પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે અન્ન, ધન, વસ્ત્રાદીકે કરીને તે પોતાના આચાર્યને પૂજવા. પોતાના આચાર્યને આવતા સાંભળીને આદર થકી તત્કાળ સન્મુખ જવું અને તે આચાર્ય પોતાના ગામથી પાછા પધારે ત્યારે ગામની ભાગોળ સુધી વળાવવા જવું.'' જે કોઇ સ્વામિનારાયણ ભગવાનમાં શ્રધ્ધા અને વિશ્વાસ રાખતા હોય તે સર્વને આ આજ્ઞા ઉવેખવી એટલે ભગવાનને ઉવેખવા બરાબર છે. જેમને આચાર્ય સ્વિકાર્ય નથી કે જે જાતે વડા થઇ બેઠાં છે તે તો શ્લોક ૨૦૭ મુજબ સંપ્રદાય થકી બહાર છે. ભગવાનથી તે તો વિમુખ જ છે. આવા જનને મુખે કથાવાર્તા સાંભળવાનો પણ શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરેલ છે.

સાચા સત્સંગીએ કોનું ધ્યાન ધરવું તેની સમજ શ્લોક ૧૧૫માં સ્વામિનારાયણ ભગવાને આપી છે. આ શ્લોકમાં લખ્યું છે ''શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન તથા શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનના જે અવતાર તે જે તે ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે. માટે એનું ધ્યાન કરવું અને મનુષ્ય તથા દેવાદિક જે જીવ તે તો શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનના ભક્ત હોય અને બ્રહ્મવેતા હોય તો પણ ધ્યાન કરવા યોગ્ય નથી. માટે એમનું ધ્યાન ન કરવું.'' આજે આ આજ્ઞાનું ઉલંઘન કરી પોતાના મતલબ મુજબના અર્થકરણ કરી પોતાના સંતગુરૂઓની અને પોતાની મૂર્તિઓનું ભગવાન સાથે સ્થાપન વિમુખો તરફથી થઇ રહેલ છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાનના લખાણમાં જેને શ્રધ્ધા અને વિશ્વાસ છે એવા સત્સંગીઓએ આ વાત ધ્યાને રાખવી જરૂરી છે. વળી સ્વામિનારાયણના સાચા સાધુ કોને કહેવાય ? જે સાધુએ ધર્મવંશી આચાર્ય હસ્તે દિક્ષા ગ્રહણ કરી હોય તે જ સ્વામિનારાયણનો સાચો સાધુ ગણાય. શ્લોક ૧૨૮ મુજબ મુમુક્ષુ જનને દિક્ષા આપવાનો અધિકાર માત્ર ધર્મવંશી આચાર્યોને છે. અન્ય પાસેથી દિક્ષા પામેલને માત્ર પરોક્ષના સાધુ જ કહેવાય. સત્સંગી માત્રએ શિક્ષાપત્રિને બોધ ગ્રંથ અને સંપ્રદાયના બંધારણ ગ્રંથ તરીકે ગણવાનો છે. અસ્તુ.

॥ માથા સાટે કંઠી ॥

મોરબીના ઠાકોર પાસે દેહલકવિ રહેતા તેને બ્રહ્માનંદ સ્વામીનો યોગ થવાથી સ્વામિનારાયણની કંઠી બાંધી કુસંગીએ ઠાકોરને કહ્યું દેહલ કવી તમારો મટી ગયો. ઠાકોરે ના પાડી કંઠી કાઠીનાખ. આપણને ધર્મ ન હોય પણ દેહલ કવિએ ન છોડી. છેવટે તેને કાઢી મૂક્યા. શ્રીજીએ માળીયા ઠાકોરને સ્વપ્નમાં દર્શન આપી દેહલને બોલાવી લીધા અને વ્યવસ્થા આપી પણ બે-ત્રણ માસમાં જ મોરબી ઠાકોરને પસ્તાવો થયો અને દેહલકવિને બોલાવી લીધા અને પોતે પણ કંઠી પહેરી.

॥ કલ્યાણ સત્સંગનો ખપ ॥

એકવાર શ્રીજી મહારાજ સંતોના મંડળ બનાવી સુરત, જામનગર મોકલ્યા પણ જામનગરવાળાનું ભિક્ષાથી પુરૂં થાય નહીં, તેથી પાછા આવ્યા. મહારાજે તે વખતે વાત કહી એક સદ્દગુરૂ પાસે શિષ્ય આવ્યો મારે ભજન કરવા રહેવું છે. ગુરૂ કહે મારે ભિક્ષામાં શેર ચોખા મળે છે તેમાં આપણા બેનું પુરૂં નહીં થાય. સેવક કહે ભાતનું ઓસામણ પીને ભજન કરીશ. બીજો સેવક આવ્યો કહે ચોખાનું ઓસામણ પીને ભજન કરીશ. ત્રીજો કહે કાંડલીનું ધોવામણ પીને ભજન કરીશ. ચોથો કહે એઠવાડ હશે તે પીને ભજન કરીશ. મહારાજ કહે જેને કલ્યાણનો ખપ હોય તે ભૂખ-દુઃખ સહન કરીને ભજન કરે, તેમ તેમ તપ કરીને ભજન કરે. આ વાત સાંભળીને સંતો પણ મંડળ સહીત સત્સંગ કરાવવા જામનગર ગયા.

ભગવાનમાં ભરોસો શ્રધ્ધા આવે ત્યારથી અજ્ઞાન નષ્ટ થાય. જ્યાં સુધી ભરોસો નથી તેજ અજ્ઞાન છે. અર્જુનને શ્રીકૃષ્ણમાં શ્રધ્ધા હતી તો અજ્ઞાન નષ્ટ થયું. જ્યાં સુધી પૂર્ણ ભરોશો ન હોય ત્યાં સુધી અજ્ઞાન દુઃખ રૂપ છે.માટે ભગવાનમાં પૂર્ણ ભરોસો રાખવો તો જ કલ્યાણ થાય.

200420042004

2004

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patots

Vinubhai
&
Manjulaben Patel
Alpesh
Arpita
Riya
Vraj

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Shree Praveshchandra Soni & Harshaben P Soni

Sanjay P Soni

Bina S Soni

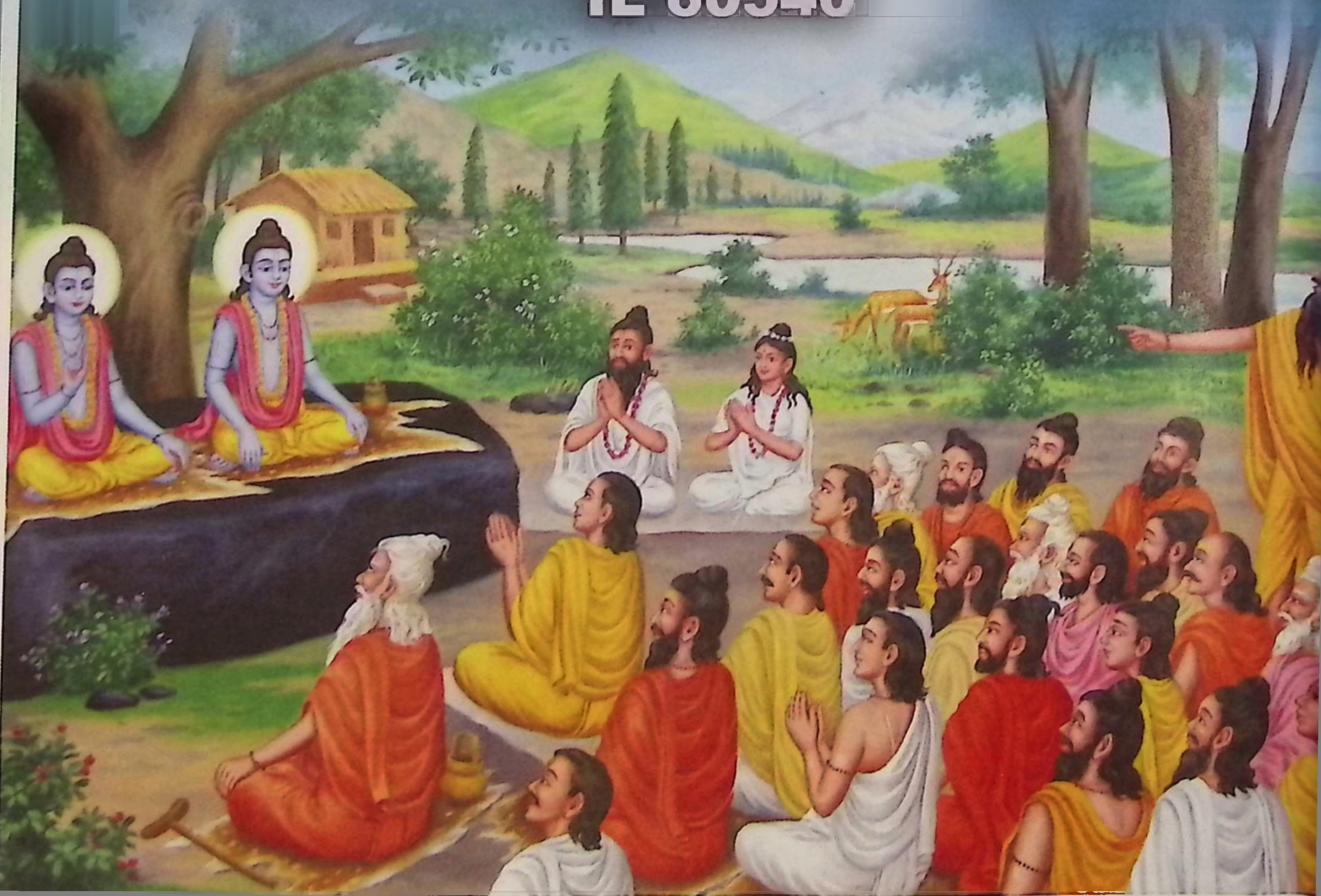
Dhaval & Ayan

Jay Swaminaray

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

Ravjibhai & Lilaben Patel
Bharat & Smita Patel
Raj & Ravi

Dunkin Donuts
1201 S. Naper Blve.,
Naperville,
IL 60540

With Best Wishes and Congratulations to

Shri Swaminarayan Temple

on 10th Patotsav

Chunibhai Patel & Family

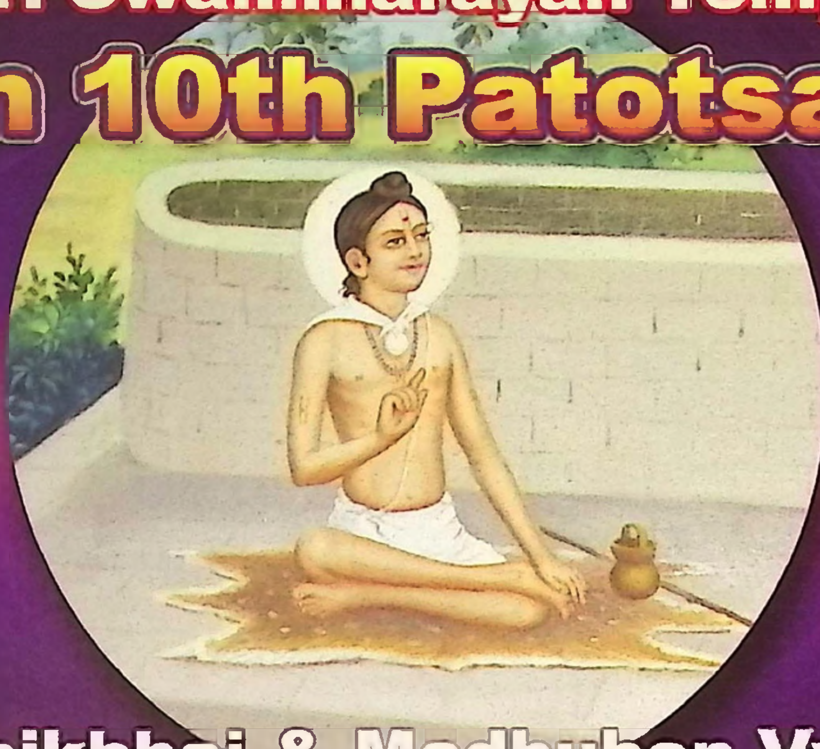
Jignesh
Nipun
Dipti
Aarti
Mansi

Shivani
Yash
Dev
Rachana

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple

on 10th Patotsav

Rasikbhai & Madhuben Vyas
Paresh & Reshma
Krishna

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

Bearing & Industrial Supply & Co. INC

431 IRMEM Dr, Addison IL 60101
Tel No. 800-826-9870

arendra Khandwala
Sejal Khandwala
Naresh Gandhi
Charlie Chavda

Bipin Shah
Tony Shah
Suboth Marfatia
Naresh Shah

Nausheen
Arlene Filia Deboey
Dave Hardik

On the Occasion of 10th Patotsav Best Wishes from

Arvindbhai & Indiraben Thakkar

Jagruti, Arti, Shilpa, Naimish, Raju & Brad

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

જય સ્વામિનારાયણ

Baldevbhai & Kailashben Patel

Sagar, Anand, Puriba

IN FOND MEMORY OF
Late Shree DOLABHAI ICHHABHAI PATEL,
Late Shree UMEDBHAI DOLABHAI PATEL
and
Late Smt. MANIBEN UMEDBHAI PATEL
of
Village: Kanbha, DIST-Ahmedabad

WELCOME TO
H.H. MAHARAJ SHREE KAUSHELENDRA PRASADJI
&
CONGRATULATIONS ON 10TH
ANNIVERSARY TO DEVOTEES OF
MIDWEST SWAMINARAYAN MANDIR, Itasca , IL

From :
COTTAGE CLINIC PHARMACY, INC
8055 S. Cottage grove Ave, Chicago,
IL 60619
&
Dr. PRATIK V. PATEL, M.D.

2005

2005 New Year

Festivals of 200

ભગવાનનો દ્રઢ આશરો

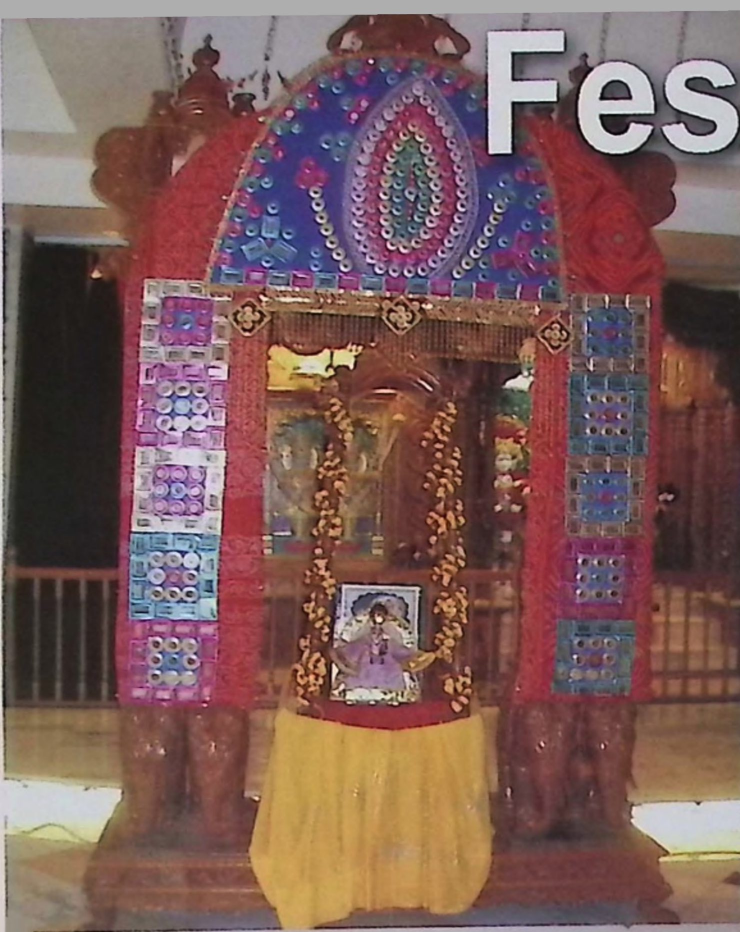

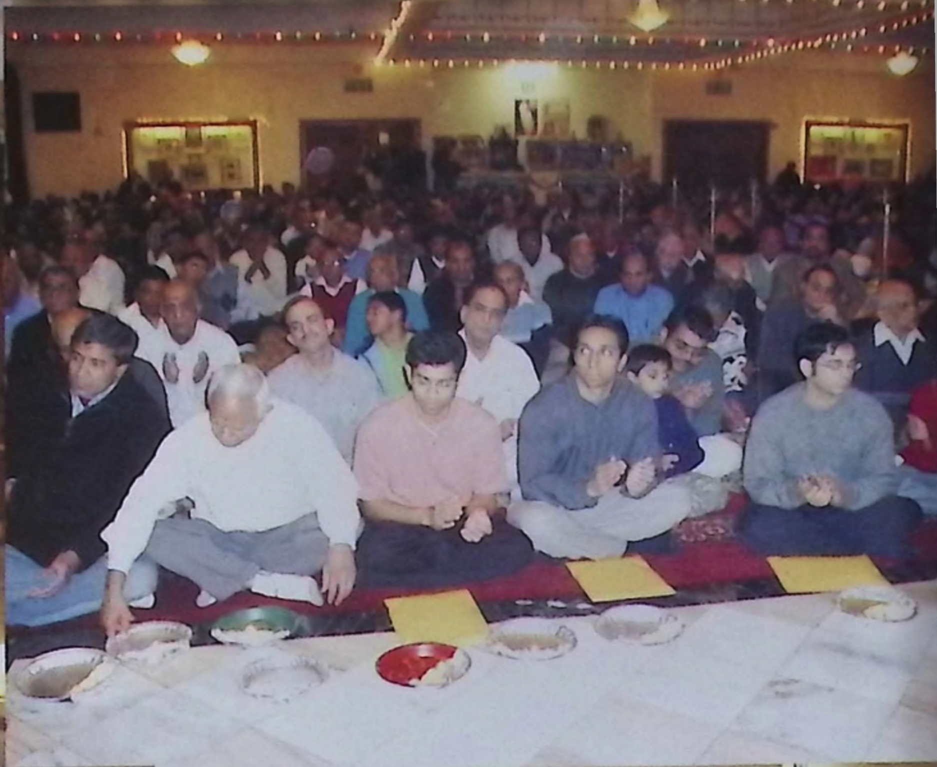
શુકાનંદ સ્વામીએ મહારાજને પૂછ્યું કે હે મહારાજ ? ' હૃદયમાં ભગવાનનો અને ભગવાનના ભક્તનો દ્રઢ આ હોય તેને ગમે તેવો અપતીકાળ આવી પડે સુખ-દુઃખ, મ અપમાન થાય છતાંય એ આશરો જાય નહિ એ હરિભ કેવો હોય ?

ત્યારે શ્રી હરિ બોલ્યા જેને ભગવાનને વિષે જ મં સમજાણી હોય, ભગવાન સિવાય અનંત કોટિ વિશ્વમાં પદાર્થ મોટું નથી સર્વ નાશવંત છે આવી જેની પ્રકૃત્તિ તથા ભગવાન અને સંતની આગળ સરળ પણે વર્તે ભગવાનનો દ્રઢ આશરો છે એમ જાણવું. એવો આશરો ક્યારે પણ ટળે નહીં. વળી શુકમુનીએ પૂછ્યું, સંત કોઈની પ્રકૃતિને મરડે ત્યારે મુંઝવણતો થાય પરંતુ તે મુંઝવણમાં કાંઈ ફેર ખરો ? શ્રીજી મહારાજે કહ્યું, મુંઝાઈને જે ભગવાનનો કે સાધુનો અવગુણ ન લે અને પોતાનો જ અવગુણ સમજે એનો આશ્રય સાચો પણ મુંઝવણના કારણે જેને સંતોનો અવગુણ આવે તો એના આશ્રયનું ઠેકાણું રહે નહીં. વળી શુકસ્વામીએ પૂછ્યું, જેની પ્રકૃતિ ભગવાન કે સાધુએ ક્યારે પણ મરડી ન હોય અને છતાં એ સમજતો હોય કે જો આપણું કોઈ મરડે તો નક્કી નહીં તો એનું શું સમજવું ? કારણકે પ્રકૃતિ મરડે ત્યારે મનમાં કેવું થાય તેનો અનુભવ જ ન હોય. ત્યારે મહારાજે કહ્યું જે પોતાના મનની સામે સંકલ્પની સામે દ્રષ્ટિ રાખે કે ભગવાન સિવાય કયા કયા પદાર્થમાં મને આસક્તિ છે અને જ્યારે કોઈ મારી આ આસક્તિને મરડશે ત્યારે મને જરૂર દુઃખ થશે એ સમજી રાખે તો સત્સંગમાંથી પણ નહિં પરંતુ કોઈ બહુરૂઢ પ્રકૃતિને સંત મરડે તો મુંઝાઈને સત્સંગમાંથી વિમુખ થઈ જાય પછી શ્રી હરિએ વાત કરી કે સાધુના દ્રોહનું શાસ્ત્રમાં સર્વ કરતાં અધિકપાત કહ્યું છે એનું કારણ એ છે કે સાધુના હૃદયને વિષે સાક્ષાત ભગવાન રહ્યા છે. તેથી સાધુના દ્રોહની સાથે ભગવાનનો દ્રોહ થાય છે. સાધુનો દ્રોહ કરે ત્યારે સાધુના હૃદયમાં રહેલા ભગવાન દુઃખાય છે એટલે ભગવાનના દ્રોહનું પાપ એને લાગે છે માટે સંતોના દ્રોહનું પાપ સર્વ કરતાં અધિક કહ્યું એનું પણ એજ કારણ છે.

કંસ, શિશુપાળ, પુતના એ બધા દૈત્યો હતા એણે ભગવાનનો દ્રોહ કર્યો હતો છતાં ભગવાને એનું કલ્યાણ કર્યું એતો ભગવાનનું દયાનું અધિકપણું છે પણ જે ભક્તનો દ્રોહ કરે એનું કલ્યાણ થતું નથી, અને ભગવાન કે ભગવાનના ભક્તનો દ્રોહ કરવો એનું અણગમતું કરવું, એ દૈત્યનો પક્ષ છે માટે એવું કરતા હોય એને દૈત્ય જાણવા અને ભગવાનનું ગમતું કરવું, ભક્તિ કરવી અને ભક્તોને રાજી રાખવા એ ભક્તનો પક્ષ. વળી શુકસ્વામીએ પૂછ્યું કે, હે મહારાજ ! જે સાધુના હૃદયમાં ભગવાન રહ્યાં હોય એવા સાધુના દ્રોહથી ભગવાનનો દ્રોહ થાય એ સંત કેવા હોય ? સ્વામિનારાયણ ભગવાને થોડો વિચાર કર્યો પછી કૃપા કરીને બોલ્યા, પ્રથમ તો એ સંતમાં મુખ્ય લક્ષણ એ છે કે ભગવાનને સદા દિવ્યસાકાર મૂર્તિ સમજે. પરમાત્માને સર્વકર્તા હતાં સમજે અને ક્યારે પણ નિરાકાર ન સમજે. બીજું પોતે જેમ ભક્તિ કરતા હોય તેમ બીજા કોઈ ભક્તને ભગવાનની ભક્તિ કરતા દેખે તો મનમાં આનંદ થાય કે ધન્ય છે આ ભક્તિની સરસ માળા ફેરવે છે, ભજન કરે છે, ત્રીજું ભગવાનની ભક્તિમાં રહેવું હોય અને પોતાનો કોઈ સ્વભાવ આડો આવે તો એ સ્વભાવને છોડે પણ ભક્તનાં સંગનો ત્યાગ ન કરે. ચોથું સારું વસ્ત્ર, સારું ભોજન સારું, પદાર્થ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે મનમાં સંકલ્પ થાય કે આ કોઈ બીજા ભક્તને કોઈ સંતને આપું તો સારું, અને આપીને રાજી થાય. પાંચમું ભક્તના સમુહમાં સરળતાથી વર્તે. શ્રીજા મહારાજે પોતે સમજાવ્યું છે કે, ઘણાની એવી ટેવ હોય છે કે આટલાં વર્ષોથી ભેગાં રહ્યાં પણ એના અંતઃકરણનો કોઈ તાગ આવે નહીં. કોણ જાણે એ કેવો હશે તે ઓળખાય નહીં. એવો ન હોય પણ જે સરળ સ્વભાવનો હોય અને છઠ્ઠું શાંત સ્વભાવનો હોય છતાં કુસંગની સોબત થાય તો તપી જાય. વિમુખની સોબતમાં સહેજે અરૂચી હોય આવા છ લક્ષણો યુક્ત સંતના હૃદયમાં ભગવાન નિવાસ કરીને રહે છે, એવા સંતનો દ્રોહ કરે તો ભગવાનનો દ્રોહ કર્યા બરોબર પાપ લાગે છે અને એવા સંતની સેવા કરે તો ભગવાનની સેવા કરવા તુલ્ય ફળ મળે છે.

Festivals of 2005

ભગવાનનો દ્રઢ આશરો

શુકાનંદ સ્વામીએ મહારાજને પૂછ્યું કે હે મહારાજ ? ' હૃદયમાં ભગવાનનો અને ભગવાનના ભક્તનો દ્રઢ આ હોય તેને ગમે તેવો અપતીકાળ આવી પડે સુખ-દુઃખ, મ અપમાન થાય છતાંય એ આશરો જાય નહિ એ હરિભ કેવો હોય ?

ત્યારે શ્રી હરિ બોલ્યા જેને ભગવાનને વિષે જ મં સમજાણી હોય, ભગવાન સિવાય અનંત કોટિ વિશ્વમાં પદાર્થ મોટું નથી સર્વ નાશવંત છે આવી જેની પ્રકૃત્તિ તથા ભગવાન અને સંતની આગળ સરળ પણે વર્તે ભગવાનનો દ્રઢ આશરો છે એમ જાણવું. એવો આશરો ક્યારે પણ ટળે નહીં. વળી શુકમુનીએ પૂછ્યું, સંત કોઈની પ્રકૃતિને મરડે ત્યારે મુંઝવણતો થાય પરંતુ તે મુંઝવણમાં કાંઈ ફેર ખરો ? શ્રીજી મહારાજે કહ્યું, મુંઝાઈને જે ભગવાનનો કે સાધુનો અવગુણ ન લે અને પોતાનો જ અવગુણ સમજે એનો આશ્રય સાચો પણ મુંઝવણના કારણે જેને સંતોનો અવગુણ આવે તો એના આશ્રયનું ઠેકાણું રહે નહીં. વળી શુકસ્વામીએ પૂછ્યું, જેની પ્રકૃતિ ભગવાન કે સાધુએ ક્યારે પણ મરડી ન હોય અને છતાં એ સમજતો હોય કે જો આપણું કોઈ મરડે તો નક્કી નહીં તો એનું શું સમજવું ? કારણકે પ્રકૃતિ મરડે ત્યારે મનમાં કેવું થાય તેનો અનુભવ જ ન હોય. ત્યારે મહારાજે કહ્યું જે પોતાના મનની સામે સંકલ્પની સામે દ્રષ્ટિ રાખે કે ભગવાન સિવાય કયા કયા પદાર્થમાં મને આસક્તિ છે અને જ્યારે કોઈ મારી આ આસક્તિને મરડશે ત્યારે મને જરૂર દુઃખ થશે એ સમજી રાખે તો સત્સંગમાંથી પણ નહિં પરંતુ કોઈ બહુરૂઢ પ્રકૃતિને સંત મરડે તો મુંઝાઈને સત્સંગમાંથી વિમુખ થઈ જાય પછી શ્રી હરિએ વાત કરી કે સાધુના દ્રોહનું શાસ્ત્રમાં સર્વ કરતાં અધિકપાત કહ્યું છે એનું કારણ એ છે કે સાધુના હૃદયને વિષે સાક્ષાત ભગવાન રહ્યા છે. તેથી સાધુના દ્રોહની સાથે ભગવાનનો દ્રોહ થાય છે. સાધુનો દ્રોહ કરે ત્યારે સાધુના હૃદયમાં રહેલા ભગવાન દુઃખાય છે એટલે ભગવાનના દ્રોહનું પાપ એને લાગે છે માટે સંતોના દ્રોહનું પાપ સર્વ કરતાં અધિક કહ્યું એનું પણ એજ કારણ છે.

કંસ, શિશુપાળ, પુતના એ બધા દૈત્યો હતા એણે ભગવાનનો દ્રોહ કર્યો હતો છતાં ભગવાને એનું કલ્યાણ કર્યું એતો ભગવાનનું દયાનું અધિકપણું છે પણ જે ભક્તનો દ્રોહ કરે એનું કલ્યાણ થતું નથી, અને ભગવાન કે ભગવાનના ભક્તનો દ્રોહ કરવો એનું અણગમતું કરવું, એ દૈત્યનો પક્ષ છે માટે એવું કરતા હોય એને દૈત્ય જાણવા અને ભગવાનનું ગમતું કરવું, ભક્તિ કરવી અને ભક્તોને રાજી રાખવા એ ભક્તનો પક્ષ. વળી શુકસ્વામીએ પૂછ્યું કે, હે મહારાજ ! જે સાધુના હૃદયમાં ભગવાન રહ્યાં હોય એવા સાધુના દ્રોહથી ભગવાનનો દ્રોહ થાય એ સંત કેવા હોય ? સ્વામિનારાયણ ભગવાને થોડો વિચાર કર્યો પછી કૃપા કરીને બોલ્યા, પ્રથમ તો એ સંતમાં મુખ્ય લક્ષણ એ છે કે ભગવાનને સદા દિવ્યસાકાર મૂર્તિ સમજે. પરમાત્માને સર્વકર્તા હતાં સમજે અને ક્યારે પણ નિરાકાર ન સમજે. બીજું પોતે જેમ ભક્તિ કરતા હોય તેમ બીજા કોઈ ભક્તને ભગવાનની ભક્તિ કરતા દેખે તો મનમાં આનંદ થાય કે ધન્ય છે આ ભક્તિની સરસ માળા ફેરવે છે, ભજન કરે છે, ત્રીજું ભગવાનની ભક્તિમાં રહેવું હોય અને પોતાનો કોઈ સ્વભાવ આડો આવે તો એ સ્વભાવને છોડે પણ ભક્તનાં સંગનો ત્યાગ ન કરે. ચોથું સારું વસ્ત્ર, સારું ભોજન સારું, પદાર્થ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે મનમાં સંકલ્પ થાય કે આ કોઈ બીજા ભક્તને કોઈ સંતને આપું તો સારું, અને આપીને રાજી થાય. પાંચમું ભક્તના સમુહમાં સરળતાથી વર્તે. શ્રીજા મહારાજે પોતે સમજાવ્યું છે કે, ઘણાની એવી ટેવ હોય છે કે આટલાં વર્ષોથી ભેગાં રહ્યાં પણ એના અંતઃકરણનો કોઈ તાગ આવે નહીં. કોણ જાણે એ કેવો હશે તે ઓળખાય નહીં. એવો ન હોય પણ જે સરળ સ્વભાવનો હોય અને છઠ્ઠું શાંત સ્વભાવનો હોય છતાં કુસંગની સોબત થાય તો તપી જાય. વિમુખની સોબતમાં સહેજે અરૂચી હોય આવા છ લક્ષણો યુક્ત સંતના હૃદયમાં ભગવાન નિવાસ કરીને રહે છે, એવા સંતનો દ્રોહ કરે તો ભગવાનનો દ્રોહ કર્યા બરોબર પાપ લાગે છે અને એવા સંતની સેવા કરે તો ભગવાનની સેવા કરવા તુલ્ય ફળ મળે છે.

પતિવ્રતાની ભક્તિ

શાસ્ત્રી હરિપ્રસાદદાસ શિકાગો

અનાદી કાળથી અનંત જીવાત્માઓ પોતપોતાના શુભાશુભ કર્મોથી આ સંસાર ચક્રમાં પરિભ્રમણ કરી રહેલા છે. તેમાં જ્યારે અનંત જન્મના શુભ સંસ્કારીનું પૂણ્ય એકઠું થાય છે ત્યારે જીવાત્માને ભગવાનની ભક્તિ કરવાનો યોગ મળે છે. શ્રીજી મહારાજ શિક્ષાપત્રીમાં ભક્તિના લક્ષણ બતાવતા કહે છે. <u>મહાત્મય જ્ઞાન યુગ્મભૂરિસ્નેહો ભક્તિશ્ચ માધવે (૧૦૩)</u> મહિમા અને જ્ઞાને સહિત ભગવાનને વિશે જે અતિશય સ્નેહ તેને ભક્તિ જાણવી અને એ ભક્તિ પણ જો ધર્મથી રહિત હોય તો એવી ભક્તિ કોઈપણ પ્રકારે ન કરવી. જેમ શાસ્ત્રોમાં ભક્તિના અનેક લક્ષણો બતાવવામાં આવ્યા છે. તેમ પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ એટલે કે પતિવ્રતાની ભક્તિ શ્રેષ્ઠ કહેવામાં આવી છે. શાસ્ત્રોમાં પતિવ્રતા સન્નારીના ધર્મના લક્ષણ બતાવવા કહેરો પતિવ્રતા પામનારી સ્ત્રીઓ પોતાના પતિને પરમેશ્વરની માફક પૂજે છે. આવા અનેક દાખલાઓ શાસ્ત્રોમાં જોવા મળે છે. જેમ કે રાવણ કેટલો દુષ્ટ સ્વભાવનો હતો છતાં પણ મંદોદરી રાવણને છોડવા માગતી નથી. કુંભકર્ણની પત્ની વજાજવાળા તથા કંસ અતિદુષ્ટ હોવા છતાં તેની પત્નીઓ અસ્તિ અને પ્રાપ્તિ તેને છોડવા માંગતી નથી. જાલંદરની પત્ની વૃન્દા, હિરણ્યકશિપુની પત્ની કયાધુ જુઓ, મહાભારતમાં ધૃતરાષ્ટ્ર અતિ દુષ્ટબુધ્ધિવાળા હોવા છતાં જ્યારે ગાંધારી ધૃતરાષ્ટ્ર સાથે લગ્નગ્રંથીથી જોડાણા ત્યારે શું ગાંધારી આંધળા હતા, નેત્રહિન હતા ? નોતા તો પણ પોતાની બંન્ને આંખો પર પાટા બાંધી તેનું શું કારણ ગાંધારીએ જણાવ્યું છે કે હું જેની સાથે સપ્તપદિના ફેરા ફરી છું. તે મારા પતિ ધૃતરાષ્ટ્ર આંખે આંધળા છે તેથી આ જગતને જોઈ નથી શકતા તો મારે જગતના સુખો જોઈને શું કામ છે. માટે આંખે પાટા બાંધવામાં આવ્યા હતાં. આ પુરૂષોના જીવન અતિદુષ્ટ હોવા છતાં પણ તેની પત્નીઓ તેને મન, વાણી અને કર્મથી અનુસરતી હતી. પતિવ્રતા છે. પતિની સામિપ્યે રહે, પતિની સતત સેવામાં રહે, પતિની સુરુચીમાં પોતાની રૂચી મેળવી રાખે, પતિના સ્વભાવમાં પોતાનો સ્વભાવ લીન કરી નાંખે. એ આદિ સન્નારી ધર્મોનું પાલન કરે તે પતિવ્રતા છે. પતિના સુખે સુખી અને દુઃખે દુઃખી હોય છે. પારદર્શિકા પત્ની કદી પતિ આગળ રાવ કે માગણી કરતી નથી. તે સતત પતિના પ્રેમમાં ડૂબેલી રહે છે. તેમ ભગવાનના ભક્તોએ ભગવાનની ભક્તિ કરવી જોઈએ. એક પુરૂષોત્તમ નારાયણનેજ પોતાના ઈષ્ટદેવ માનીને તેમની પતિવ્રતા સ્ત્રીની માફક પોતાના ઈષ્ટદેવ પોતાના સ્વામી તથા પોતાના પતિ માનીને ભક્તિ કરવી જોઈએ. (જુઓ તુલસીદાસનો ઈતિહાસ) એક વખત તુલસીદાસજી ફરતા ફરતા વૃન્દાવનમાં ગયા ત્યાં કૃષ્ણપ્રભુના દર્શન કરીને ભજન કરવા લાગ્યા ત્યાં તો કૃષ્ણપ્રભુએ દર્શન આપ્યાં. હાથમાં બંસરીને માથા ઉપર મોરમુગટ પણ તુલસદાસજી હાથ જોડીને મસ્તક નમાવે નહીં. ભગવાન વિચારમાં પડી ગયા છે. આ મારો ભક્ત છે ને હાથ કેમ જોડતો નથી, ત્યારે ભક્ત તુલસીદાસજી બોલ્યા "તુલસી મસ્તક તબ નમે જબ ધનુષ્ય બાણ લો હાથ" તમે પૃથ્વીનો ભાર હરવા પ્રગટ થયેલા પરમાત્મા ખરા પણ ધનુષ્ય-બાણ લઈ મારા લષ્ટદેવ રામચંદ્ર રૂપે દર્શન આપો તો મારું મસ્તક તમને નમે આથી તરત જ શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને રામચંદ્ર રૂપે દર્શન આપ્યા તુલસીદાસજી ઉભા થઈ ચરણમાં પડયાં આવી જ હનુમાનજીને પણ રામચંદ્ર ભગવાન વિષે પતિવ્રતાની ભક્તિ છે.તેવી જ રીતે વ્હાલા ભક્તો આપણે પણ જેના નામની વરમાળા (કંઠી) આપણા ગળામાં પહેરી હોય તેવા આપણા પતિ શ્રી પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ સ્વામિનારાયણ ભગવાનને આપણે વર્યા છીએ.

જુઓ જીવ મોહ નિદ્રામાંથી જાગીરે
વરી એને થાઓ અખંડ સોહાગી રે
જોતાં વાટ આવી મારે જાન રે
પોતે વર પુરૂષોત્તમ ભગવાન રે
હથેવાળો હરિ સંગાથે મે કીધો રે
ભૂમાનંદ કહે જન્મ સફળ કરી લીધો રે

હે જીવ! મોહનિદ્રામાં જાગીને જુઓ અને વળી વરી એને થાઓ અખંડ સોહાગી રે જેનો સુહાગ આલોક અને પરલોકમાં અખંડ હોય તેની સાથે વરવાનું. આ લોકના જીવની સાથે વરીએ એતો સુહાગ ખંડીત થવાનો છે માટે ભગવાન શ્રી પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ નારાયણની સાથે વરવાનું અને જેમ પરણેલી સ્ત્રી હોય તેના કપાળમાં સૌભાગ્યનું ચિન્હ સેંથો અને ચાંદલો હોય છે. તેમ આપણે પણ આપણા સૌભાગ્યનું ચિન્હ તિલક અને ચાંદલો કપાળમાં હોવા જોઈએ તો જ આલોકના પામર જીવને ખબર પડે કે આ જીવે હથેવાળો સ્વામિનારયણ ભગવાન સંગાથે કીધો છે. આનું નામ પતિવ્રતાની ભક્તિ છે.

અસ્તુ જયશ્રી સ્વામિનારાયણ

વિતરાગતા

ભરત અમીન

સહજાનંદ સ્વામી નિષ્કામ ભાવે સૌરાષ્ટ્રમાં પળનો પણ આરામ લીધા વીના, પાંચ-સાત પરમહંસોને સાથે રાખી સમાજના અને લોકોના સુધાર માટે અવિરત ઘુમી રહ્યા છે. જયાં જયાં મુકામ કરે અને જયાં જયાં માનવતાની અવનતિ દેખાય ત્યાં ત્યાં પહોચી અનુકંપાના, દયાના, પ્રેમના બે બોલ કહે . ધર્મનો ઉપદેશ કરે પરમહંસો અને પોતે પણ લોક સેવાના કાર્યો કરે. સાચા સદાચારનો પોતાના અને પોતાના સંતાના આચરણથી સમાજને દાખલો બેસાડે. દારૂ, માંસ, જુગાર, અફીણ, ચરસ જેવા વ્યસનો છોડાવે. ચોરી, લૂટ, ધાડ, ખૂન જેવા આચરણો દુર કરવી સમાજમાં શાંતિ ફેલાવી રહ્યા છે. લોકલાગણી અને ચાહના જીતી રહ્યા છે. લોકોની તેમના તરફની શ્રધ્ધામાં વધાશો થતો જાય છે. અનુયાયી વર્ગ બહોળો થતો રહ્યો છે.

અનુયાયી દળમાં એક ખેડૂત નામે રાજાભાઈ ધીરે ધીરે સત્સંગને રંગે રંગાઈ ગયા અને ભગવાન સ્વામિનારાયણને ઓળખી તેમના ઉપદેશને જીવમાં ઉતારી લીધો. રાજાભાઈ હવે બીજાને પણ નિતિ, દયા, પવિત્રતા, સત્ય અને ભક્તિના રંગે રંગાતા જાય અને જ્ઞાન મેળવતા જાય. એમ કરતાં રાજાભાઈ ધીરે ધીરે આ સંસારથી વિતરાગ (વિમુખ) બની ગયા અને એમણે ટેક લીધી કે સહજાનંદ સ્વામીનાં દર્શન કર્યા પછી જ ભોજન કરવું. હવે ભગવાન તો સમાજ અને માનવતાના અવપતને દૂર કરવા માટે અવિરત ભ્રમણ કરતા રહેતા હતા. આવા સમયે ટેક લીધી. બીજે દિવસે રાજાભાઈ દર્શન અર્થે ગઢપુર પહોચ્યા ત્યાં પહોચતાં ખબર પડી કે ભગવાન તો બીજે ગામ ગયા છે. રાજાભાઈએ તે ગામની વાટ પકડી. ત્યાં પહોચ્યા તો સ્વામી વળી આગળ નિકળી ચૂકયા હતા. આમ ભગવાન આગળ જતા જાય અને રાજાભાઈ પાછળ પાછળ. એમ કરતાં પંદર દિવસ વીતી ગયા.

સોળમે દિવસ રાજાભાઈને મહારાજશ્રીનો ભેટો થયો ત્યારે મહારાજશ્રી એક દુઃખી વિધવા બાઈની વિતક કથા સાંભળી રહ્યા હતા. તેની આંસુ સારતી આંખોને અને દુઃખી મનને આશ્વાસન આપી રહ્યા હતા. રાજાભાઈએ ત્યાં આવી ભગવાનનાં દર્શન કરી દંડવત પ્રણામ કર્યા. ભગવાન તો અંતર્યામી છે તેથી ભક્તની સ્થિતિ જાણતા હતા એટલે કહ્યુ રાજાભાઈ ટેક પાળવી આજના યુગમાં મુશ્કેલ છે જતાં તમે પાળી છે. તે ખૂબ આનંદની વાત છે. જાઓ જમીલ્યો. જમ્યા પછી રાજાભાઈ મહારાજ પાસે આવી કહે પ્રભુ હવે અમને દિક્ષા આપી આપની સેવામાં રાખી લ્યો...' શ્રીજી મહારાજ થોડીવાર સામે જોઈ વિચરી રહ્યા અને પછી તુરત બોલ્યા જુઓ રાજાભાઈ, દિક્ષા લીધા બાદ પણ તમારે કામ તો કરવાનુ જ છે. અમારી સેવા કરવી એ જ ઉદ્દેશ હોય તો ભગવા ધર્યા સિવાય પણ એ કામ તમે કરી શકો છો. વિતરાગતા તો વૃત્તિની જોઈએ. જો વૃત્તિ સેવારત બને તો ભગવાની ટાપટીપની શી જરૂરત છે? માટે બોલો હું કહું તે કરશો?

ગીતામાં કહ્યુ છે તેવો વૃત્તિનો સન્યાસ રાજાભાઈ પામી ચુકયા હતા તેથી તુરત બોલ્યા 'મહારાજ જેવી આજ્ઞા' શ્રીજી કહે તો જુઓ આ વિધવા ખેડૂત બાઈ પાસે ઘણી જમીન છે. તેને કોઈ ખેડી ખવડાવે તેવુ નથી. તે દુઃખી છે. ગરીબ છે તેથી અમારી આજ્ઞા છે કે તમે તેને ખેડી ખવડાવો. જમીન વાવી આપવા તમે તેને ત્યાં રહો. વળી જયાં સુધી રહો ત્યાં સુધી આ બાઈ ઉપર ઉપકાર કરો છો તેવી ભાવના પણ મનમાં પેસવા દેવી નહી. તેની પાસેથી બદલામાં કશુ જ સ્વિકારશો નહી વળી બાઈ પાસેથી ભોજનની અપેક્ષા પણ ના રાખશો. માત્ર એક શેર લોટ તોળીને તેની પાસેથી લઈ જાતે રોટલા કરી ખાવા. આ સિવાય કોઈ અપેક્ષા રાખશો નહી.

રાજાભાઈએ આ આજ્ઞા શીરોધાર્ય કરી અને બાઈને ત્યાં રહ્યા શેર લોટના રોટલા ખાતા. બાઈ કયારેક લોટ સાથે પાવલું ઘી કે મરચું આપે તો રાજાભાઈ વિનય સાથે અસ્વિકાર કરતા અને કહેતા બહેન શ્રીજીની આજ્ઞા માત્ર શેર લોટની જ છે એટલે બીજા કશાની ભાવના મનમાં ઘુસાડું તો હું ગુરૂદ્રોહી ગણાઉ. રાજાભાઈએ સત્સંગમાં રહી શ્રીજી કૃપાએ આવી ઉત્તમ વિતરાગતા કેળવી હતી આપા સત્સંગમાં આવા ઘણા ગૃહસ્થ વિતરાગી હરિભક્તો થયા છે તેમાના રાજાભાઈ પણ એક છે. આપણે પણ શ્રીજી મહારાજને પ્રાર્થિયે કે આપણને આવી વિતરગતા કેળવાની શક્તિ આપે. અસ્તુ

Why Do We Need Temples ?

Shstri Swami Ramkrishnadasji (Koteshwar Gurukaul)

So many people in this world are thinking that these people are wasting their time , money and power in building temples . Instead of building temples if they build hospitals or schools they can be more useful to society . In hospitals poor patients can get treatments and new life . In schools so many students can get bright future threw knowledge but a temple is more important than a school or a hospital or any type of charity because what a temple can do no one can . It create a wave of possitiveness , can change thoughts , can change character and it can change a dull in to diamond .

Years ago there was a doctor in Europe named Dr. David . He was an orthopedic surgeon . He was master in his job . One day a lady came to his clinic with his 10 years old son who was in wheel chair .Her son got polio on his both legs so he can't walk .She requested to doctor to do something for him because she was widow and this was his only child .doctor checked him and saw a ray a hope threw operation . He told her that I would try my level best with my team and if luck of lady stay with us he will be O.K. soon . By hearing this she became very happy . Then Dr. started treatment after 4 months boy was operated by the team of doctors and by the grace of god operation been succesful . by the time boy been able to walk on his own legs and then after he started to run. Doctor and the mother of his boy became very happy .

After 15 years one more incident happen.It was about a serial killer who killed about 17 people in 60 days . Whole city was shocked and affraided . Police were trying their level best to catch him but didn't get success . After long excercise they caught that killer and next day morning the photograph of that killer was published in all news papers .

Dr. David had his bed Tea with news paper , he also saw the photo of that killer and he sink in thoughts that i have seen this man before after long thinking he suddenly identify him that this is the same boy whom he gave legs years before and make him walk. He shocked and started thinking that what i have done before 15 years was good or bad and he was so shocked that he gave up practice and closed his clinic ,ended his successful journey of a Doctor.At last day a pressreporter asked him " Dr.David why are you leaving your job ? " and the answer of Dr. was remembarable . He replied " I CAN BE ABLE TO GIVE HIM LEGS BUT I CAN"T TEACH HIM TO WALK "

Hospitals can give us legs but temples teach us to walk . schools give us the knowledge but temple teach us where to use it and thats why we need temples.

Festivals of 2006

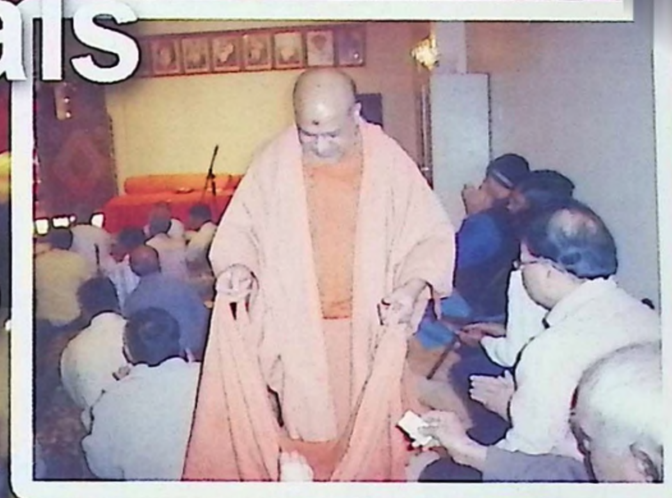

Festivals of 2006

Festivals of 2006

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple

On the Occasion of 10th Patotsav Best Wishes from

Dinkarbhai & Lilaben Patel

Akshay & Shivali
Pritesh & Mona

Sejay
Kailan
Simran
Payal
Dhruv

9238 Nagel Ave, Morton Grove IL 60053

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple

On the Occasion of 10th Patotsav Best Wishes from

Babubhai Dabhanwala

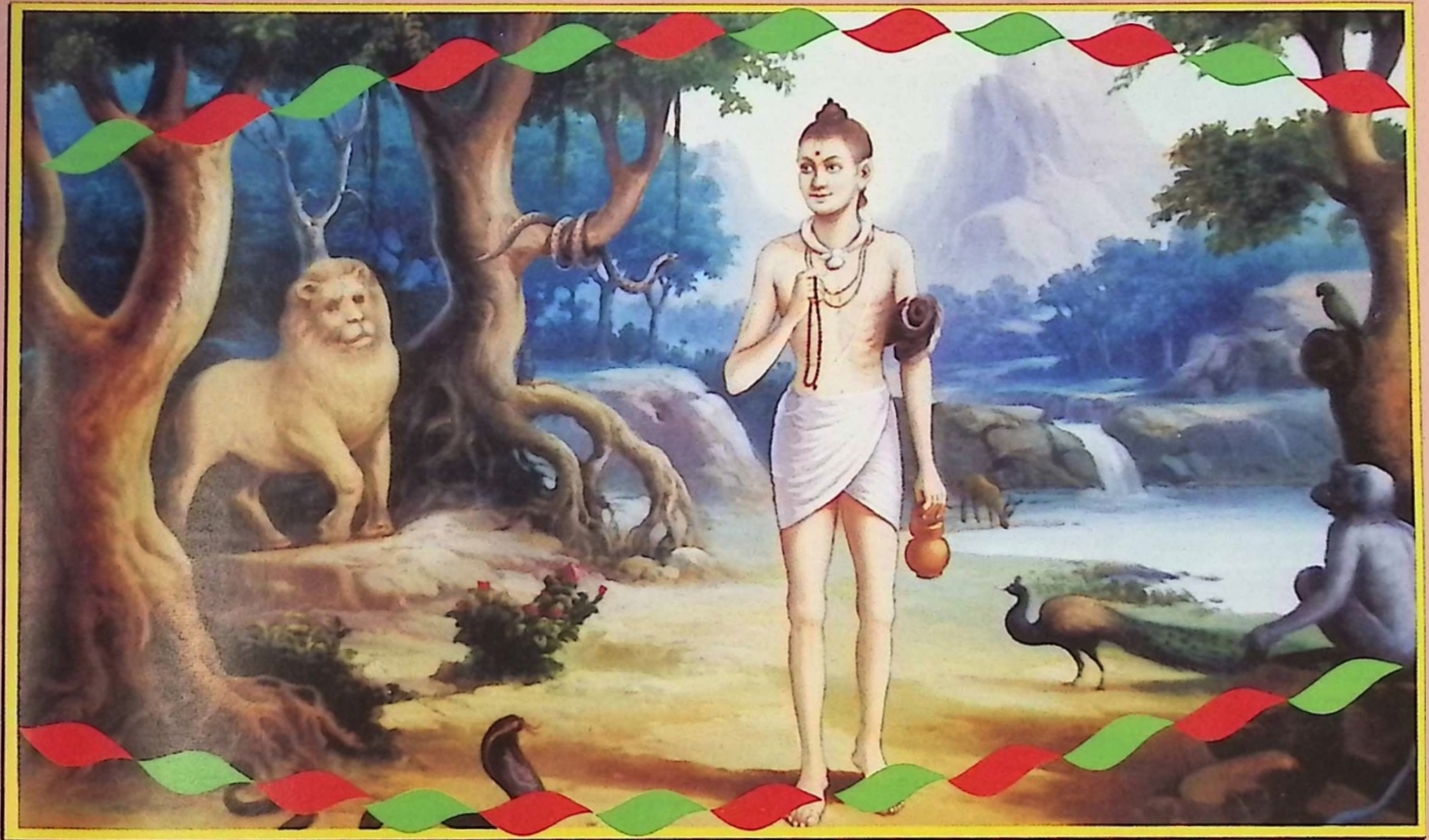
Manjula Patel
Mital & Dipal

જય સ્વામિનારાયણ

Best Wishes to

MIDWEST SWAMINARAYAN TEMPLE

On the Occasion of 10th Patotsav

From
Mangaldas and Chancharben
Lalbhai and Hiraben
Jiten and Parul
Maya, Giya, Piyush, Kiran

Jay Swaminarayan

Compliments and Best Wishes

Shree Swaminarayan Temple

On the Occasion of 10th Patotsav

Mukesh Thakrar, Harshaben, Sameet, Ameet

Compliments and
Best Wishes to

Shree Swaminarayan Temple

On the Occasion of
10th Patotsav

Raysangbhai & Maniben Chaudhri
Chirag - Payal - Megha - Arjun
Sanjay & Elizabeth Keatan
Surekha

Compliments and Best Wishesto

MIDWEST SHREE SWAMINARAYAN TEMPLE

On the Occasion of 10th Patotsav

from

Pravin P. Godhani Payal Godhani

Neel & Bitu

Compliments and Best Wishes

Shree Swaminarayan Temple

On the Occasion of 10th Patotsav

Thakore Patel

Jayshree Patel

Ronika & Suneet & Eshan Goyal

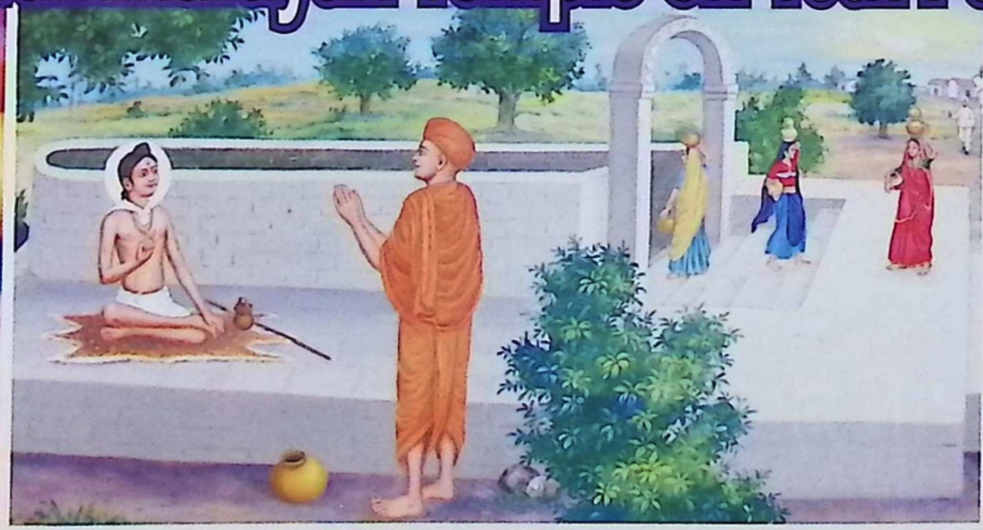
Amit Patel

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Vishnubhai & Shilpaben Patel
Pauravi & NeelamKumar
& Ami

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Vishnubhai Patel Bhartiben Patel
& Family

2007

2007

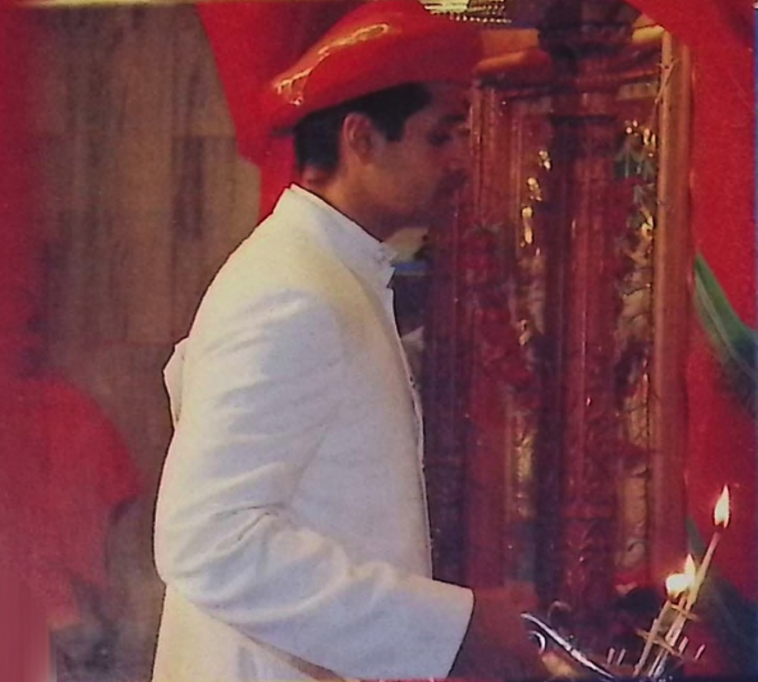

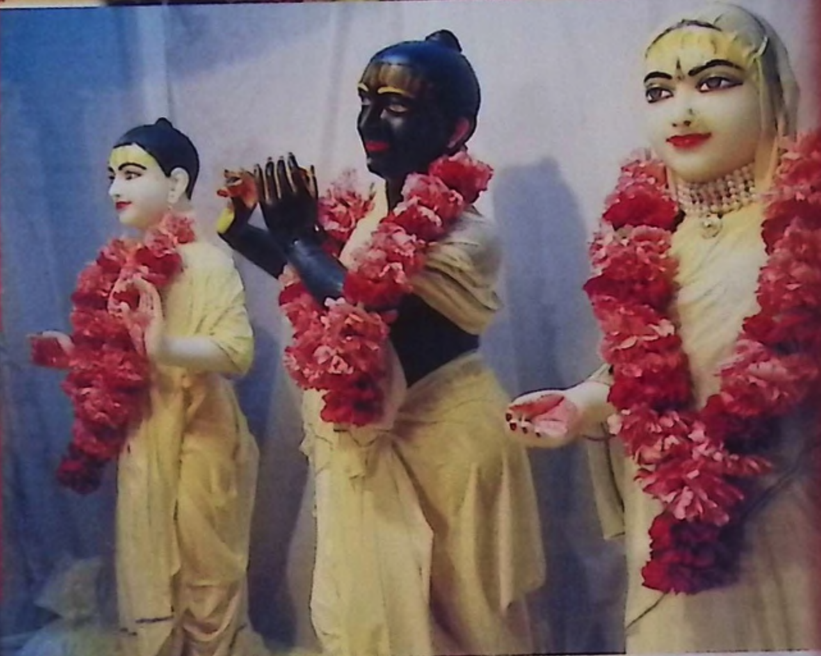

2007

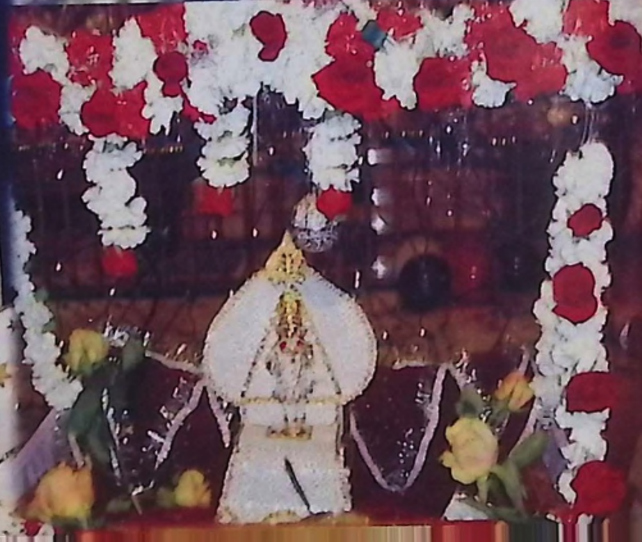

શુભ થાઓ આ સકલ વિશ્વનું .....

રમેશ બ્રહ્મભટ્ટ-શિક્ષક

આજે દુનિયામાં આતંકવાદ, અંધાધૂંધી અને આક્રોશની આગમાં ધરતી પરના દેશોમાં લોકો એક યા બીજી રીતે સળગી રહ્યા છે. આ અશાંતિ શું વર્તમાન કાળે જ છે ? ના, હજારો વર્ષોથી યુધ્ધો થતાં રહ્યાં છે. કોઇ પણ સમયમાં માનવીએ સંપૂર્ણ નિરવ શાંતિ માણી નથી. કારણ કે માણસનો સ્વભાવ તેની ખાસિયતો જે તે કાળમાં આજના જેવી જ રહી છે. હા, સમયના વહેતા વહેણમાં તેની અભિવ્યક્તિ જુદી હોઇ શકે.

માણસ જો સ્વકેન્દ્રી મટી અર્થાત્ સ્વાર્થીપણું છોડી સામેની વ્યક્તિનું હિત જુઓ, બીજાને પોતાનો મિત્ર બનાવી મિત્રભાવે વ્યવહાર કરે તો સંપ અને શાંતિના શ્રીગણેશ મંડાય. જે કાર્ડિનલ લ્યૂમને કહ્યું છે કે, 'વન સ્ટેપ ઇઝ ઇનફ ફોર મી' અને કવિ નરસિંહ રાવ દિવેટીયાએ ભાષાંત્તરમાં કહ્યું છે કે---'મારે એક ડગલું બસ થાય''.

ગાંધીજીની આ પ્રિય પંક્તિ હતી. આખી માનવજાતને જે વ્યક્તિ એક ડગલું આગળ ભરાવે એણે આ દુનિયા પર બહુ મોટો ઉપકાર કર્યો એમ કહી શકાય અથવા એણે પોતાના ઉપર ઉપકાર કર્યો કારણ કે પોતાની અહંતાના કેશેટોમાંથી બહાર કૂદીને આખા જગત સાથે એણે તદાકારતા સાથી અન જે માત્ર પોતાનો સ્થૂળ સ્વાર્થ સાધે છે એ જગતમાં ફેરફારો- વિશ્વનું કલ્યાણ કરી શકતા નથી. પોતાની મર્યાદામાંથી બહાર નીકળીને દુનિયા આખીને નજરમાં રાખીને જે માણસ પુરૂષાર્થ કરે છે તેનું જીવવું ધન્ય છે.

વ્યક્તિ બાહ્ય જગતમાં પ્રગતિ કરે તે સારી બાબત છે, પણ ભૌતિક સુખ સંપતિ અને લૌકિક સમૃધ્ધિથી જ જીવનમાં આનંદ મળતો નથી. જગતમાં જે જે અતિશય ધનવાન છે, પદ-પ્રતિષ્ઠાથી નવાજીત છે તે બધાના અંતરમાં જે ટાઢક હોવી જોઇએ તે નથી હોતી, પણ એકવાર ભીતરના આનંદનો ખજાનો હાથ લાગી જાય પછી બાહ્ય કોઇ આકર્ષણો તમને લલચાવી નહીં શકે. જ્યારે આવા બાહ્ય પદાર્થોમાંથી લાલચ બહાર નીકળી જાય છે ત્યારે તમારા ઘરમાં એક અદ્રશ્ય શક્તિ પ્રવેશ કરે છે. આ પ્રવેશ પરમાત્માનો હોય છે. આવી વ્યક્તિ સમાજ માટે, ગામ માટે, રાજ્ય માટે કે દેશ માટે કંઇક કરી છૂટવાની દિશા તરફ ખુમારીપૂર્વક કૂચ આદરે છે.

શ્રી ઉમાશંકર જોષીની ઉક્તિ - 'હું માનવી માનવ થાઉં તો ઘણું છે' વિશ્વશાંતિના સંદર્ભે વિચારપ્રેરક, પ્રોત્સાહક અને દિશાસૂચક છે. આપણે એકબીજા પ્રત્યેનાં રાષ્ટ્રદ્વેષ, વેરઝેર, લોભ-લાલચ છોડી સહૃદયતાથી દોસ્તીથી વર્તન કરીએ તો એક નાના વર્તુળથી શરૂ થઇ સ્નેહનો સાગર લહેરાઇ ઉઠે છે. લોહી તરસી રાજસત્તાઓ અને રાજકીય નેતાઓ જ્યાં સુધી આ મુજબનો આરંભ, વર્તણુંક નહીં કરે ત્યાં સુધી નવખંડ ધરતી શાંતિના શ્વાસ લઇ શકશે નહીં. ધર્મ તથા ધર્મગુરૂઓ દ્વારા પણ આજે પરલોકના દરવાજાની કૂંચી બતાવવામાં આવે છે તે કરતાં અહીં આગમાં શેકાતા માણસોના હૃદયના કલેવર પરિવર્તન, અંર્તદ્રષ્ટિ અને સદાચાર દ્વારા જ શાંતિ શક્ય છે તે બાબત પર ભાર મૂકવો જોઇએ એટલું જ નહીં, પણ જે તે ધર્મ સંસ્થાનોના અંગત હિતો માટે શ્રધ્ધાળુ (!) ભક્તોને ગમતાં

મીઠા વચનો સંભળાવ્યા કરતાં બહુજન સમાજના, જગતના હિત માટેના સચોટ અસરકારક ઉપદેશ અને તટસ્થપણે માર્ગદર્શન આપતાં બોધ વચનની આજે 'વિશ્વમાંગલ્ય' માટે તાતી જરૂર છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને જે કાંઇ ઉપદેશ, આજ્ઞા અને કથા-વાર્તા કરી તે દ્વારા તેમણે માણસને સદાચાર, સત્ય, અહિંસા, સ્વસ્થતા, શીલ, સંયમ તરફ દોરી તંદુરસ્ત સમાજનું નિર્માણ કર્યું. તેમણે લખેલ શિક્ષાપત્રીમાં (બહુજન હિતાવહ, સર્વા કાલીય અને સર્વે દેશીય)છે. માત્ર સત્સંગીઓને માટે જ નથી લખી. જીવનની આચારસંહિતા દર્શાવતી શિક્ષાપત્રી રોજબરોજના અનેક વ્યવહાર અને જીવનલક્ષી પક્ષોનું સમાધાન કરે છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સ્વમુખની સંકલિત વાણીનો ગ્રંથ એટલે 'વચનામૃત'. આ બંને દ્વારા કુટુંબના, દેશના કે રાષ્ટ્રના હિત માટે સંનિષ્ઠ, શુદ્ર, શૂરવીર એવું જુથ તૈયાર થઇ શકે છે અને આજે બીજાના કલ્યાણ માટે આવા જનસમાજની જ જરૂર છે.

૨૦૦૦ વર્ષ પૂર્વે સોક્રેટીસ માણસ શોધવા નીકળેલો, બપોરના બાર વાગે સૂર્ય તપતો હતો. હાથમાં સળગાવેલું ફાનસ લઇને નીકળેલો !! સામે મળે તે બધાને પૂછે ભાઇ તું કોણ છે ? 'હું ઇજનેર છું', તું કોણ છે ? 'હું ડોક્ટ છું'. પછી કોઇએ સોક્રેટીસને કહ્યું : 'તું ભરબપોરે આ ફાનસ લઇને શું શોધવા નીકળ્યો છે?' સોક્રેટીસે કહ્યું : માણસ શોધવા નીકળ્યો છું. 'મને ડોક્ટર, ઇજનેર, પેઇન્ટર, વકીલ બધા મળ્યા પણ માણસ મળ્યો નહીં !'

વર્તમાનકાળે માનવનો દુકાળ ભયંકર છે. સારો માણસ આજે મળતો નથી. વસતી છતાં ચોપાસ વેરાન દેખાય છે. સમાજના કેવળ આત્યંતિક ઉત્થાન અને શાશ્વત ઉત્કર્ષ માટે અવતરેલા એ અવતારી પુરૂષોત્તમ નારાયણે માનવ ઉત્કર્ષ ચિરંતન વાતો, વચનામૃતમાં પ્રશ્નોતરીના સ્વરૂપે સચોટ અને વેધક રીતે રજૂ કરી છે.

ગ.અં.૩૮માં મહારાજે બધી જ માનવીય સમસ્યા અને દુઃખનું કારણ સ્વભાવમાં બતાવે છે. '(૧) દ્રવ્યાદિકનો લોભ (૨) સ્ત્રીને વિષે બેઠ્યા ઉઠવાની વાસના (૩) દેહાભિમાન (૪) રસને વિષે જિહવાની આસક્તિ (૫) સંબંધીમાં હેત (૬) કુસંગીમાં હેત. આ છ વાનાં જેને હોય તે જીવતાં ને મર્યે કોઇ દિવસ સુખી થાય નહીં. આપણા જીવનમાં દુઃખ આવે છે એ આ છની બહાર તો હશે જ નહીં.

વચનામૃતમાં આ અંતરાળ ભાગની સમસ્યાઓના નિકાલ માટેની સામગ્રી છે. તેથી વચનામૃત આજના સંદર્ભમાં ઉપયોગી છે. ભવિષ્યકાળમાં પણ ઉપયોગી થશે, કારણકે એ દેશકાળથી પરિચ્છિન્ન નથી.

એક માણસ બીજા માણસ સમક્ષ આજે ખુલ્લા મનથી, નિર્દોષતાથી ઉઘડી શકતો નથી. માણસજાતના સર્વાંગી વિનાશનું આ રોગીષ્ઠ ચિહ્ન છે. એક વ્યક્તિ તરીકે હજુ આપણે અધૂરા, સ્વાર્થી અને મતલબપરસ્ત છીએ. એ યાદ રાખવું કે સમાજ પણ આખરે તો આપણાથી જ રચાય છે. સામાન્ય સ્તરના લોકો પોતાના શરીર અને કુટુંબ સુધી જ સીમિત રહે છે, પરંતુ જેઓ લોકહિતકારક ડગલાં આગળ વધે છે. તેઓ દેશ, ધર્મ, સમાજ, સંસ્કૃતિ માટે કંઇક કરવા માટે તત્પર બને છે અને આવા વિરલ માણસોની મહેનત અને મુરાદથી સમાજ સમર્થ બને છે. શાંતિની સરિતાના સલીલનો સર્વને આસ્વાદ મળે છે અને માનવ, માનવ વચ્ચેના સંબંધો સુંવાળા થઇ યશસ્વી બને છે.

માણસને ખબર જ નથી કે સુખ આપણી સામેના માણસના પ્રસન્ન ચહેરામાં છે. એ પ્રસન્નતા જો આપણા થકી સામેના માણસના ચહેરા પર આવી હોય તો આપણા જીવનની એવી પળો સાચા અર્થમાં ભગવાનની પળો છે. આટલો સમય આપણે ભગવાનની લગોલગ હોઇએ છીએ. જે બીજા સુખ-શાંતિ-સ્નેહ અને પ્રસન્નતા આપી શકે એ માણસ સાચા અર્થે શ્રીમંત અને સુખી છે અને એ જ માણસ જગતના સુખમાં પોતાનું યોગદાન આપી શકે છે.

મીડવેસ્ટ, સ્વામિનારાયણ મંદિર, ઇટાસ્કા/શિકાગોના મંગળ, પાવન દશમ્ પાટોત્સવ પર્વે આપણે સૌ પરમાત્માની પ્રસન્નતા મેળવવા પોતાના જ સુખના પિંજરામાંથી બહાર નીકળી પરમાર્થનો સંકલ્પ કરીએ અને આમ સ્વાર્થનું પિંજરું છૂટતાં જ પરમાત્માનું અસીમ આકાશ આપણને સાંપડશે.

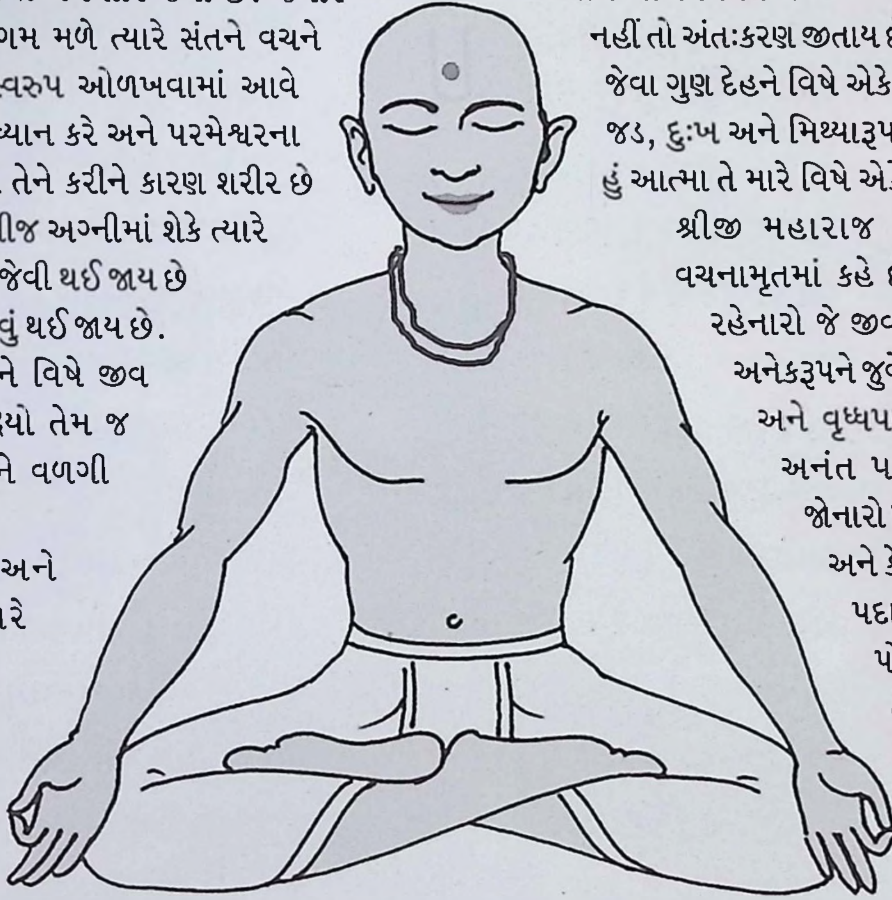
માત્ર આદર્શની કલ્પના કરવાથી કશું મેળવી શકાતું નથી. એ માટે અડગ મનથી જ જનહિતની નાની-મોટી જવાબદારી ઉઠાવી લેવાનો પ્રામાણિક પણે નિર્ણય કરીએ. ફળની આશા રાખ્યા વગર નિષ્ઠાપૂર્વક પરમાર્થ જ રાખવાનો હોય છે. આપણી આસપાસ જીવતાં લોકોનાં જીવનવિકાસ કેમ થાય એ માટે સતત પ્રયત્નશીલ રહીશું તો ભગવાન જ આ રાહ બતાવતા રહેશે. કારણ કે ભગવાન આવા માણસોની ખોજ કરવા રોજ નીકળે છે. પરમાત્મા એક પરમાર્થી તરીકે જો મારો-તમારો ભેટો થશે તો એ ખુબ રાજી રાજી થઇ જશે અને પરમાત્માનો રાજીપો એટલે જ સાર્થક જીવન!

મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા

ઘનશ્યામભાઈ પટેલ (મોટા ભગત)

મૃત્યુ લોકને વિષે આપણને મોઘો મનુષ્ય અવતાર મળ્યો અને તેમાં આપણને પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાનની ઓળખાણ થઈ તો આ જન્મને છેલ્લો કરી ભગવાનના સ્વરુપમાં વૃત્તિ રાખી, ભગવાનની સેવા કરી રાજીપો મેળવી આત્યાંતિક કલ્યાણ મેળવી લેવા યત્નશીલ થઈએ.

જીવ, માયા અને પરમેશ્વરએ અનાદિ તત્વ છે.સુક્ષ્મ અને કારણ શરીર તે જીવની માયા છે. તેવી રીતે વિરાટ, સુત્રાત્મા અને અવ્યાકૃત એ ત્રણ ઈશ્વરની માયા છે. જીવની કારણ રુપ જે માયા તે વજસાર જેવી છે. જયારે જીવને સંતનો સમાગમ મળે ત્યારે સંતને વચને કરીને પરમેશ્વરનું સ્વરુપ ઓળખવામાં આવે અને તે પરમેશ્વરનું ધ્યાન કરે અને પરમેશ્વરના વચન હ્યદયસાત કરે તેને કરીને કારણ શરીર છે તે,જેમ આંબલીનું બીજ અગ્નીમાં શેકે ત્યારે દાઝીને છાલ ખોખા જેવી થઈ જાય છે તેમ બળીને ખાખ જેવું થઈ જાય છે.

આ શરીરને વિષે જીવ રહ્યો છે અને ઈન્દ્રિયો તેમ જ અંતઃકરણ તે જીવને વળગી રહ્યાં છે.

આ ઈન્દ્રિયો અને અંતઃકરણ બહારે પંચવિષયને પણ વળગી રહ્યા છે. તે અજ્ઞાને કરીને જીવ ઈન્દ્રિયો અને અંતઃકરણને પોતાનું રુપ માને છે. વસ્તુગતે જીવ, ઈન્દ્રિયો અને અંતઃકરણ થકી નોખો છે. પણ એ તો વિષયના અભ્યાસે કરીને અંતઃકરણ વિષે પંચવિષયની એકતા જણાય છે. પંચવિષયનો સંબંધ જે તે પ્રથમ ઈન્દ્રિયોને બહારે થાય છે. અને તે અંતઃ કરણમાંથી પણ નથી. જે જે વિષય અંતઃકરણમાંથી સ્ફૂરતા હશે તે સર્વ પૂર્વ જન્મને વિષે બહારથી જ ઈન્દ્રિયો દ્વારે કરીને આવ્યા હશે. માટે બહારેથી પંચવિષયનો ત્યાગ રાખે અને તે આત્મ વિચારે કરીને રાખે. ભગવાનનું સુખ જોઈએ તેવું જીવાત્માને આવતું નથી, કારણ કે ઘડિક પોતાને આત્મરૂપ માને અને ઘડિક દેહરૂપ માની ને સ્ત્રીનું અને પંચવિષયનું અનુસંધાન રાખે છે. તે આત્મ વિચાર એમ કરવો જે, હું આત્મા છું અને મારે વિશે ઈન્દ્રિયો અંતઃકરણનો સંબંધ નથી, અને આત્માને વિશે મહાત્મજ્ઞાને સહિત ભગવાનની મૂર્તિ ધારી આત્મસુખ વતે પૂર્ણ રહેવું. જેમ કુવો જળે કરીને પૂર્ણ ભરાયો હોય ત્યારે બહારેથી પોતામાં આવતી સેરોને પોતાના પાણીથી ઠેલી રાખે તેમ બાહ્ય વિષયોને અંતઃકરણમાં પ્રવેશ થવા દે નહીં તો અંતઃકરણ જીતાય છે. હું આત્મા તે મારા જેવા ગુણ દેહને વિષે એકેય આવતો નથી અને જડ, દુઃખ અને મિથ્યારૂપ જે દેહ તેના ગુણ તે હું આત્મા તે મારે વિષે એકેય આવતો નથી.

શ્રીજી મહારાજ ગ.પ્ર.ના વીસમા વચનામૃતમાં કહે છે કે, " આ દેહમાં રહેનારો જે જીવ છે તે રૂપને જુવે છે અનેકરૂપને જુવે છે તથા બાળ,યૌવન અને વૃધ્ધપણાને જુવે છે, એવા અનંત પદાર્થને જુવે છે પણ જોનારો પોતે પોતાને જોતો નથી અને કેવળ બાહ્યદ્રષ્ટિએ કરી પદાર્થને જોયા કે છે પણ પોતે પોતાને નથી જોતો, તે જ અજ્ઞાનીમાં અતિશે અજ્ઞાની છે. અને જેમ નેત્રે કરીને અનંત પ્રકારના રૂપના સ્વાદને લે છે તેમ જ શ્રોત્ર, ત્વક, રસના, ઘ્રાણ ઈત્યાદિક સર્વે ઈન્દ્રિયોએ કરીને વિષય સુખને ભોગવે છે ને જાણે છે પણ પોતે પોતાના સુખને ભોગવતો નથી ને પોતે પોતાના રૂપને જાણતો નથી એ જ સર્વ અજ્ઞાનીમાં અતિશય અજ્ઞાની છે અને એ જ ઘેલામાં અતિશય ઘેલો છે અને એ જ મૂર્ખામાં અતિશય મૂર્ખ છે અને એ જ સર્વે નીચમાં અતિશય નીચ છે."

શિક્ષાપત્રિના ૧૧૬મા શ્લોકમાં મહારાજે આજ્ઞા કરી

કે સ્થૂળ,સૂક્ષ્મ અને કારણ એ જે ત્રણ દેહ તે થકી વિલક્ષણ એવો જે જીવાત્મા તેને બ્રહ્મરૂપની ભાવના કરીને પછી બ્રહ્મરૂપે કરીને શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનની ભક્તિ જેતે સર્વ કાળને વિષે કરવી. ભગવાન પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ સ્વામિનારાયણ સ્વરૂપમાં જેમ પતિવ્રતા નારી, ચકોર, પતંગીયો, માછલી અને મોર પોતે પોતાના પ્રિયતમના વિષયમાં સંલગ્ન હોય છે તેવી રીતે મહાત્મ્યજ્ઞાને સહિત તે સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું અને જન્મ-મરણ ધરાવનાર કારણ શરીરને ભગવાનના સ્વરૂપ રૂપી તાપમાં તપાવી બાળી દેવું. જેમ ભમરી ઈયળને પકડીને ગુંજારવ કરી ઈયળની ભમરી કરે છે તેમ આ જીવને બ્રહ્મની ભાવના કરીને ભગવાનના સાકાર સ્વરૂપના ધ્યાને કરી આ જન્મને છેલ્લો કરી લેવો. આપણ સહુ ભગવાનના ચરણ-કમળમાં આ દશમ પાટોત્સવમાં પ્રાર્થના કરીએ કે, હે મહારાજ ! હે દિનબંધુ ! અમને બ્રહ્મરૂપ કરીને તમારા પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ સ્વરૂપમાં અખંડ વૃત્તિ રાખવાની શક્તિ આપજો જેથી આ જન્મે જ અમારી સઘળી કસર ટાળી અમે અખંડ તમારી સેવામાં રહીએ.

જય સ્વામિનારાયણ

શ્રીહરિના જીવનની મહત્વપૂર્ણ તવારીખ

સંવત	(ઈ.સ.)	વિગત
૧૮૩૭	ચૈત્રસુદ-૯ (તા.૨/૪/૧૭૮૧)	પ્રાગટ્ય
૧૮૩૮	અષાઢ વદ-૭ (૧૭૮૨)	નામકરણ સંસ્કાર
૧૮૩૮	શ્રાવણ સુદ-૧૧ (૧૭૮૨)	ભૂમિઉપનેશ સંસ્કાર
૧૮૩૮	આસો સુદ-૨ (૧૭૮૨)	અન્નપ્રાશન સંસ્કાર
૧૮૩૯	જેઠ વદ-૫ (૧૭૮૩)	ચૌલ સંસ્કાર(વાળ ઉતારવા)
૧૮૪૫	મહા સુદ-૧૦ (૧૭૮૮)	યજ્ઞોપવિત સંસ્કાર
૧૮૪૯	અષાઢ સુદ-૧૦ (૨૯/૬/૧૭૯૨)	ગુહત્યાગ
૧૮૫૬	શ્રાવણ વદ-૬ (૨૧/૮/૧૭૯૯)	લોજ ગામે આગમન
૧૮૫૭	કારતક સુદ-૧૧ (૨૮/૧૦/૧૮૦૦)	દીક્ષા ગ્રહણ-પીપલાણા
૧૮૫૮	કારતક સુદ-૧૧ (૧૬/૧૧/૧૮૦૧)	ધર્મધુરા સ્વીકા-જેતલપુર
૧૮૬૧	મહા સુદ-૧૧ (૧૮૦૫)	ગઢડા પ્રથમ આગમન
૧૮૬૫	પોષ સુદ-૭ (૧૮૦૯)	જેતલપુર યજ્ઞ
૧૮૭૬	માગસર સુદ-૪	વચનામૃતનો આરંભ
૧૮૭૬	પોષ સુદ- ૧૫	ડભાણ યજ્ઞ
૧૮૮૨	કારતક સુદ-૧૧(૨૧/૧૧/૧૮૨૬)	આચાર્ય સ્થાપન
૧૮૮૨	મહા સુદ-૫ (૧૮૨૭)	શિક્ષાપત્રી જયંતિ
૧૮૮૬	(૨૬/૨/૧૮૩૦)	ગવર્નર માલ્કમ સાથે મેળાપ
૧૮૮૬	જેઠ સુદ-૧૦ (૧/૬/૧૮૩૦)	અક્ષરધામગમન

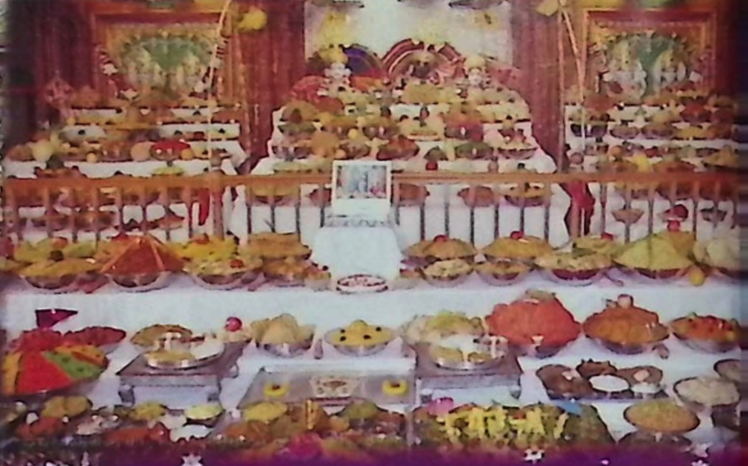

2007

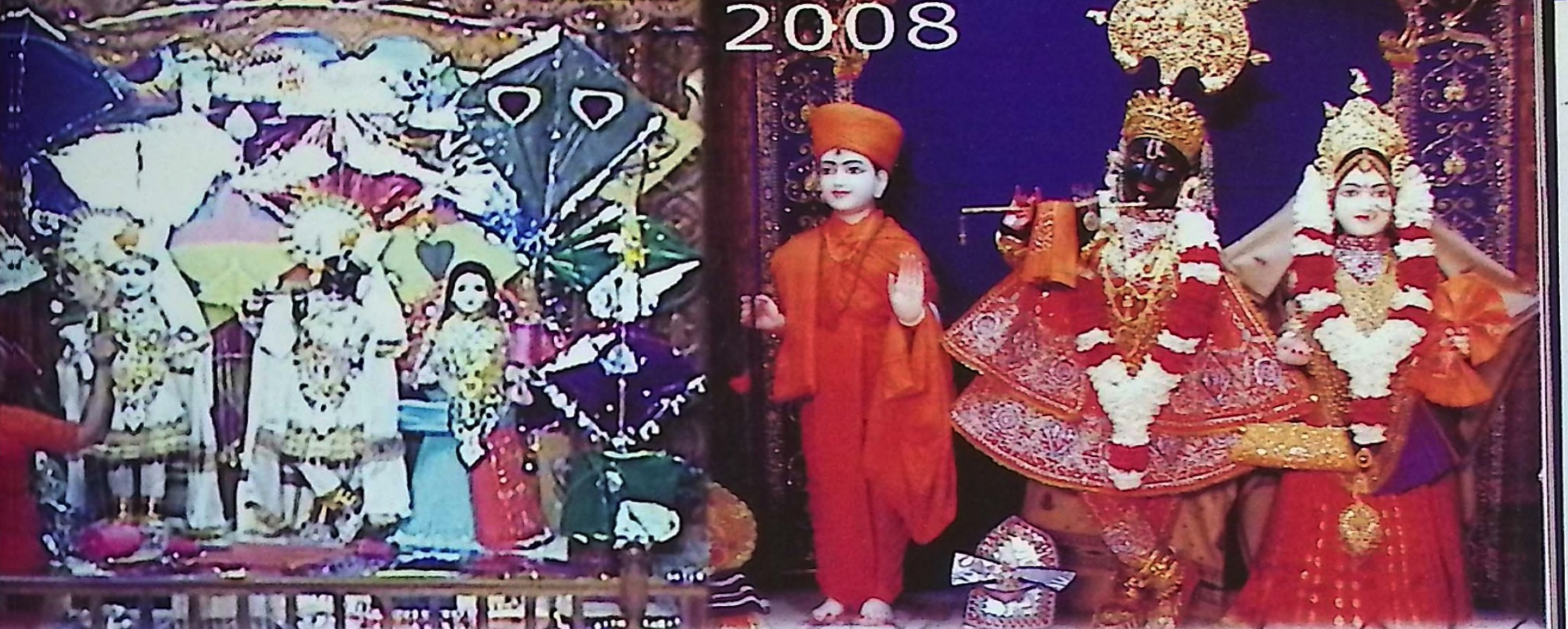

2008

2008

With Best Wishes
and
Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

Bharatbhai
& Hemaben
Dharti & Akash

Congratulation
On the Occasion Of
10th Patotsav Mahotsav

from
Kantibhai B. Patel
Kamlaben K. Patel
Pravin K. Patel
Daxika P. Patel
Dipali & Pritesh

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple

on 10th Patotsav

Ghanshyambhai & Jashiben Patel
(Mokhasan)

Dhiren & Rita & Prina, Tara, Akshar
Dipak & Dharmista
Kal & Dhruv

228 East 4th St., Milan IL 61264

Congratulations

to

Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Haribhai M. Kher

(PARCHAM)

Savitaben H. Kher

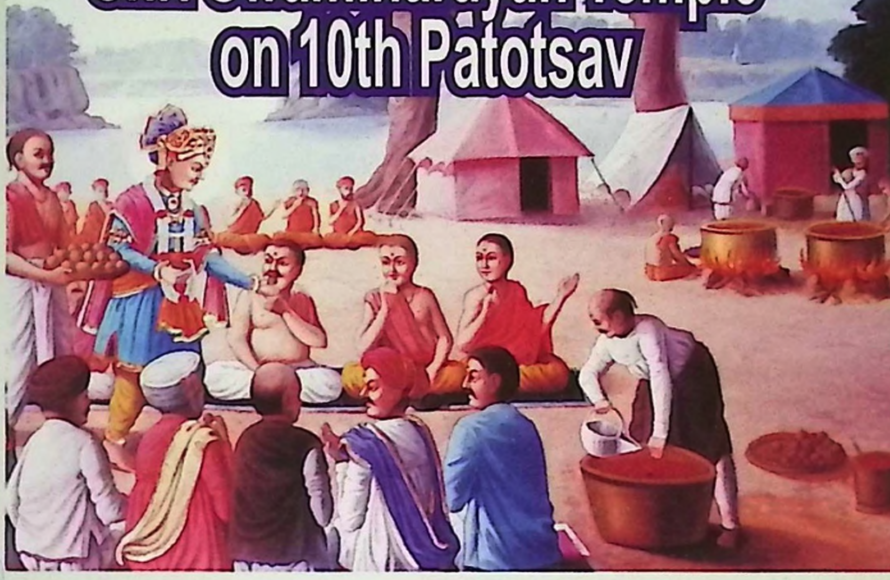
Nirav, Kiran

DEV TEJAS PREMA

HARI & SAVITA KHER PROUDLY ANNOUNCE
THE BIRTH OF THEIR GRANDSON AND
SON OF JATEEN & KIRAN PREMA
BORN ON APRIL 23, 2008 at 6:17 AM
WEIGHING 7 POUNDS, 11 OUNCES and MEASURING 21 INCHES

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Natvarlal & Kamlaben Patel
Pankaj & Meena
Utsav Patel

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

પૂનમનો મહિમા

પૂર્ણિમા એટલે સોળે કળાએ સંપૂર્ણ પ્રકાશિત પૂર્ણ ચંદ્રનું શીતલ દર્શન જ્યાં જ્યાં
ભક્તોની પ્રગતિના ઉચ્ચત્તમશિખર તરફ અંગુલી નિર્દેશ કરવાનો હોય
ત્યાં હરહંમેશ હરિવરે પૂર્ણિમાના ચંદ્ર તરફ આંગળી ચીંધી છે.
સૂર્યના અંગારા જેવા આકરા તાપના પ્રકાશ સમા દુર્વાસા જેવી તેજસ્વીતા પામવા પ્રભુએ ક્યારેય
પ્રેરણા આપી નથી પણ પૂર્ણિમાની શીતળ તેજસ્વીતા પામેલા સંતોની પગદંડી પ્રભુએ પહેલી પસંદ કરી છે.
પ.પૂ.મોટા મહારાજશ્રી પણ વખતો વખત પોતાના પ્રવચનમાં પૂનમનો
મહિમા વર્ણવે છે.આમશ્રીજી મહારાજથી લઈ મોટા મહારાજશ્રી સુધી
જેનો મહિમા ગવાયો હોય તે પૂનમના દર્શનનો અતિ મહિમા જાણી અચુક દર્શનનો લાભ લેવો જોઈએ.

Bhanubhai & Ilaben Patel Family

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

From

Vijay H. Patadia
Hitesh V. Patadia
Dipul V. Patadia

Ranjan V. Patadia
Bindiya H. Patadia
Mona D. Patadia

Ravina H. Patadia
Roshan H. Patadia

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

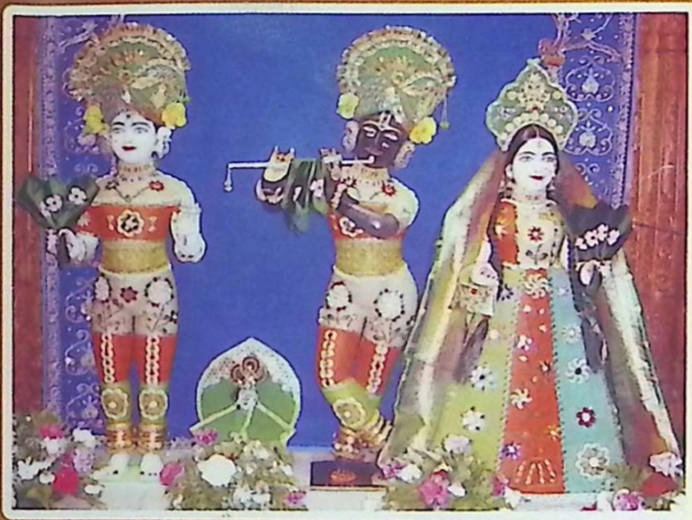
Vasant & Devika Trivedi
Amit & Amber Trivedi
&
Rajen

જય સ્વામિનારાયણ

With Best Wishes and Congratulations to
Shri Swaminarayan Temple
on 10th Patotsav

ગોવિંદભાઇ રામદાસ પટેલ પરિવાર
મણીબેન, હરીશ, સ્મિતા, શૌન

Chandan Vagha

YOGA

સદ્‌ગુરૂ આનંદાનંદ સ્વામી

લેખકઃ પૂ.પી.પી.સ્વામી (જેતલપુર)

"અરે ! હમ સોમનાથ ઔર દ્વારકા સે આયે હૈ દ્વારકાજી કી યાત્રા કરકે આતે હૈ. ક્યા કહું વહાં નારાયણ સ્વામી નામકે જીવનમુક્ત કા બહુત પ્રભાવ ફૈલા હૈ. સચ કહું તો વહ ભવગાનકા અવતાર હોંગા."

બસ આટલું સાધુ શ્રીરામજીના મંદિરમાં કહે છે. ત્યાં તો ભગવાનની મૂર્તિઓ હસવા લાગી અને નિજ મંદિરમાં પ્રકાશ ફેલાઈ ગયો.

" અબ એસે પાખંડ તો કલયુગ મેં બહુત સે ફૈલેગા. ક્યા કલિ મેં ભગવાન કા અવતાર હોના કહીં લિખા હૈ ? એસે પાખંડો મેં લોગ બેકાર ફસતે હૈ, ન તો વહ ભગવાન હૈ ઔર ન ઉસમેં ચમત્કાર હૈ."

બસ આટલું કહેતા મંદિરમાં જેમનું તેમ પૂર્વવ્રત્ થઇ ગયું. બીજા એક વૈરાગી સાધુએ શ્રીહરિના ભગવાનપણાનું ખંડન કરતા પ્રકાશ અને હાસ્ય અદ્રશ્ય થયા. કારણકે ભગવાનની જ્યાં નિંદા થતી હોય ત્યાં આગળ ભગવાન રહી શકતા નથી. શુધ્ધ સાત્વિક વાતાવરણમાં ભગવાન રહે છે.

" અરે ! હમ અપની આંખો સે પ્રત્યક્ષ દેખતે આયે હૈ કિ હજારો મનુષ્ય કો કિસી ભી સાધન બિના સમાધિયાં કરાતે હૈ, ઔર પરમાત્મા કે વોહ લીલાધામો કા દર્શન કરાતે હૈ. ઔર એસે બહુતસે ઐશ્વર્ય હમને અપને અનુભવ કે બાદ નિશ્ચય કિયે હૈ. વે સાક્ષાત પરમાત્મા હી હૈ. મનુષ્ય તો ક્યા પશુ પક્ષી ભી ઉનકે પીછે પીછે ફિરતે હૈ. તુમ ચાહે ન માનો મગર હમારી અનુભુત બાત કો હમ નહીં ટાલ સકતે."

આટલી વાત ફરીથી તે મહાત્માએ સત્ય હતી તે મજબૂત રીતે રજૂ કરી એટલે શ્રીરામગુલાલજીની જગ્યામાં ભગવાનની મૂર્તિઓમાં ફરીથી હાસ્ય પ્રગટ્યું અને પ્રકાશમય વાતાવરણ સર્જાયું.

બસ પછી શું કહેવું ? સમજુને ઈશારો ઘણો થઇ પડે. ભરતપુરના મહારાજા અમરસિંહજીને નિઃસંતાન હોવાથી જગતમાં વૈરાગ્ય થયો. યુવાન અવસ્થાએ રાજપાટ, સુખ, સંપત્તિ અને સાહ્યબી નો ત્યાગ કરી પોતાના નાના ભાઇ રણજીતસિંહને ભરતપુરની ગાદી ઉપર અભિષિત કરી પોતાનું શેષ જીવન વૈરાગ્યવૃત્તિથી ભગવદ્ ભજનપારાયણમાં રહેવા માટે અયોધ્યાવાસ કર્યો. અયોધ્યામાં એક પોતાનું સાદું રહેઠાણ બનાવી ગૃહસ્થ જીવનમાં રહીને નિત્ય શ્રી સરયૂમાં સ્નાન કરી ભગવાન શ્રીરામજીના જન્મસ્થાનમાં દર્શન કરતા. શ્રી હનુમાન ગઢી, કનકભુવન, શ્રીરામગુલેલાજીની જગ્યા, શ્રીમણિરામજીની છાવની વગેરે સ્થાનકોમાં દર્શને જતા અને ભગવત્ કથા વાર્તા થતી ત્યાં પણ જઇને ખૂબજ શાંતિથી સાંભળતા. તે કથાનું મનન કરી નિજધ્યાનસ્થા કરતા જેથી ભગવાનના લીલા ચરિત્રો સાંભળવામાં ઘણી વખતે એવા તલ્લીન થઇ જતાં જેથી બીજાઓ એ દ્રશ્યો જોઇ આશ્ચર્ય ચકિત થઇ જતાં કે પૂર્વે ભરતજી જેવા મહાન રાજાઓ રાજ્યપાટનો ત્યાગ કરી વનવાસ સેવતા અને શાંતિથી જીવન વિતાવતા તે કોટિના જ આ કોઇ મહાન રાજવી હશે ? એમ અજાણ્યા લોકો અનુમાન કરતા.

એક દિવસ આખા અયોધ્યા નગરમાં એક પ્રશ્ન ચર્ચાનો વિષય બન્યો કે શ્રીરામગુલેલાજીના મઠના ગાદીપતિ મહંત અવસાન થવાથી તેની જગ્યાએ કોને નિમવા ?

અયોધ્યાના શ્રીમંત નગરજનો, બુધ્ધિજીવીઓ, કેટલાક મઠાધિશો અને ખુદ અયોધ્યા નરેશ પણ વિચારમાં પડી ગયા. અયોધ્યાનરેશની સાંનિધ્યમાં આ પ્રશ્ન ચર્ચાય છે. ત્યાં એક સાધારણ માણસે આવીને બે હાથ જોડીને વિનંતી કરી કે હમણાં કેટલાક સમયથી આ શક્તિનગરીમાં વાસ કરી રહેલા ભરતપુરના વિરક્ત મહારાજને સમજાવીને જો તે મઠ સોંપવામાં આવે તો તે પુરૂષ તે સ્થાન માટે યોગ્ય છે. તેમ મારું માનવું છે. સભામાં સૌએ કહેનાર પુરૂષની વાતને તરત સ્વીકારી અને અયોધ્યાનરેશ સહિત કેટલાક નગરજનો એ મઠાધિશો શ્રીસરયુ કિનારે નાનો આવાસ બનાવી ભગવદ્ ભજન કરતા આ મહાપુરૂષ પાસે આવ્યા અને ઉપરોક્ત મઠની જવાબદારીઓ સંભળાવવા માટે નમ્રતા પૂર્વક આગ્રહભરી વિનંતી કરી.

મારે આ શક્તિ નગરીમાં રહીને શેષ જીવન ગાળવું છે અને જીવનમાં એક જ અભિલાષા છે કે પરમાત્માનો સાક્ષાત્ યોગ થાય એટલે મારા જીવનને ધન્ય માનું. બાકી મારે એવી જવાબદારીઓ સંભાળવાની ઈચ્છા નથી. આમ સ્પષ્ટ વાત કરવા છતાં શ્રીઅયોધ્યાનરેશે કહ્યું : - એ મઠની જવાબદારી સંભાળશો એમાં તમારો સંકલ્પ જરૂર સિધ્ધ થશે અને અમારી આ માંગણીને નકારશો નહીં. અને મઠની જવાબદારીઓ અમો તમોને સોંપીએ છીએ એમ આગ્રહ કરી તે શ્રીરામગુલેલાજીની ગાદી પર તેમને અભિષિત કર્યા અને તે દિવસથી તેમનું નામ રામગુલેલદાસ પડ્યું. મઠનો અધિકાર સંભાળ્યા પછી તેમણે પોતાની જવાબદારીઓ અદા કરવામાં કાંઇ બાકી ના રાખ્યું. તેઓ ભગવાનની સેવા જાતે જ કરતા. ભગવાનને માટે ફુલવાડીનાં બગીચામાં પણ જાતે જ સેવા કરતા અનેક સેવકો હોવા છતાં વહેલી સવારે પોતે સરયૂમાં સ્નાન કરી ભગવાનનું મંદિર વાળતા અને આવતા જતા સંતમહાત્માઓ યાત્રાળુઓની ખબર અંતર જાતેજ પૂછતા. જોકે પોતે છડી છત્ર ચામરવાડા હતા છતાં મઠની અંદર દરેકની સાથે હળીમળીને સેવા અને ભક્તિમય વાતાવરણ સર્જીને દરેકને માટે આનંદદાયક હતા. પોતાના મિતભાષી, મૃદુ સ્વભાવથી દરેકને આકર્ષિત કરતા. તેમના મઠાધિશ થયા પછી આવકનું પ્રમાણ અને સંસ્થાની સાહ્યબી ઘણીજ વધી હતી. જાતે સેવા કરતા કરતા એક દિવસ ભગવાન શ્રી રામજીનો શણગાર કરે છે. મંદિરના દ્વારને પડદા છે. બહાર ઘુમટમાં અન્ય વૈરાગીઓ બેઠા બેઠા ગુજરાત પ્રદેશમાં જીવન મુક્ત નારાયણ સ્વામીના અવતારની ચર્ચા કરે છે. જેમાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ એક સાધુ જે

અમદાવાદ મંદિર

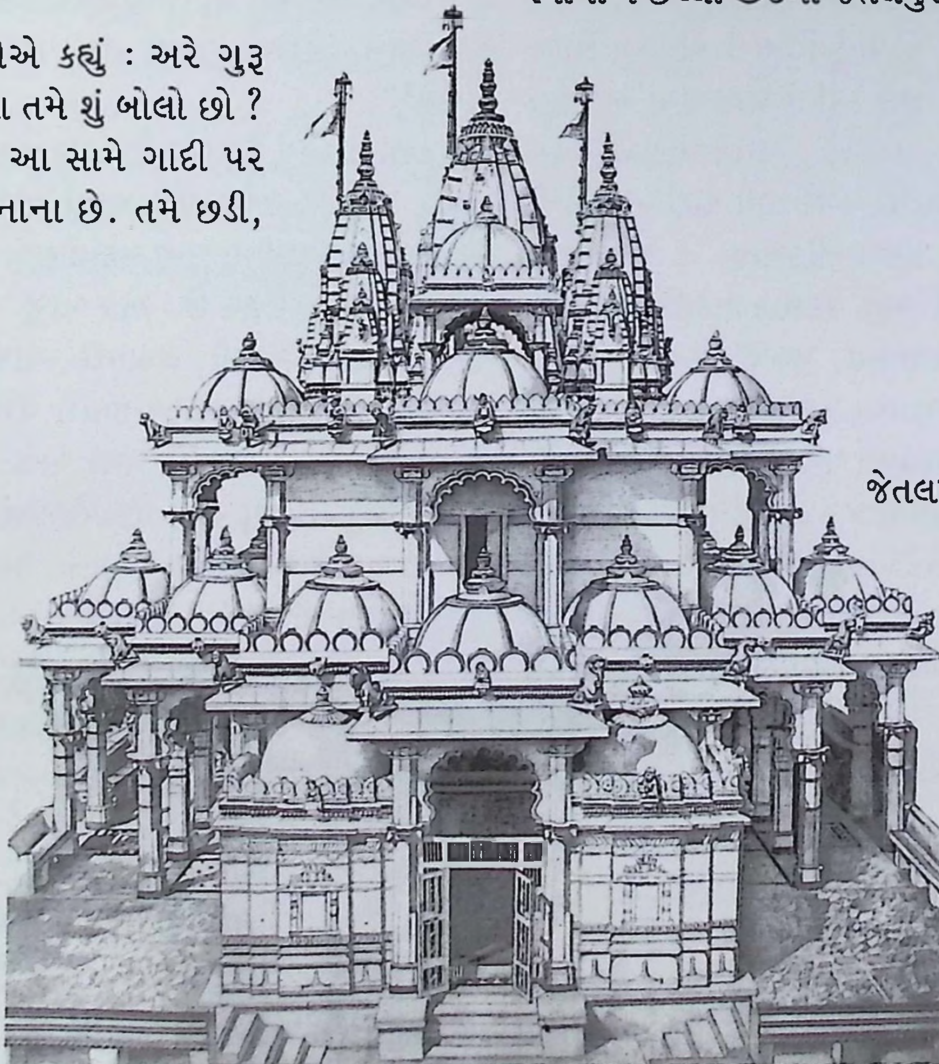
ગુજરાતમાં સોમનાથ અને દ્વારકાની યાત્રા કરીને આવેલ, જેણે ભગવાન સ્વામિનારાયણનાં ચરિત્રો ઐશ્વર્યો લોકો પાસેથી સાંભળેલા અને જાતેજ અનુભવેલા જે તેણે કેટલાક ઐશ્વરોયનું વર્ણન નિષ્કપટભાવે કર્યું તે સાંભળીને ભગવાન અવતારને અને ઉગતા સંપ્રદાયને અજ્ઞાનથી નહીં સહન કરનાર ક્ષુદ્ર આત્માઓ તેનું ખંડન કરવા લાગ્યા. પણ જાતેજ અનુભવેલ બાબતની રજુઆત વૈરાગી સાધુ મજબુત રીતે જાહેર કરવામાં જરાપણ ખચકાયો નહીં. તેના સાક્ષી તરીકે ભગવાનનું હાસ્ય અને પ્રકાશ હતા.

આટલો પ્રસંગ જાણ્યા પછી મઠાધિશ શ્રીરામગુલેલદાસજી એ મનોમન નિશ્ચય કર્યો કે એ જીવનમુક્ત નારાયણસ્વામીના આ દેહે કરીને જ દર્શન કરવાં અને જો તે સાક્ષાત્ પરમાત્મા હોય તો તેમના દર્શન કરીને મારા જીવનનું ધ્યેય સિધ્ધ થયું સમજી મારું જીવન આનંદમય વિતાવવું. થોડા દિવસ બાદ ગાદિપતિ રામગુલેલદાસજીએ સૌરાષ્ટ્રની સોમનાથ અને દ્વારકાની યાત્રા કરવાનું વિચારી પોતાના શિષ્ય સમુદાયને તે વાતની જાણ કરી તે જમાનામાં અયોધ્યા મઠના મહંતો સેંકડો હાથીઓ, અનેક ઘોડાઓ અને ડેરા, તંબુ છડી, છત્ર ચામર વગેરે સાથે મોટી સાધુઓની જમાત લઇને યાત્રા કરવા નીકળતા. તે જમાનામાં મોટા શાહુકાર લોકો અને કેટલાક મઠાધિશો અનેક જગ્યાએ સદાવ્રતો ચલાવતા. પુરુષોત્તમનારાયણ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના ગુરુ શ્રીરામાનંદ સ્વામીએ ગુજરાતની પ્રજાને ભાગવત્ ધર્મનો સંદેશો આપેલ છે. તેમની સાધુતાથી ઐશ્વર્યથી જે કંઇ સંપત્તિ મળતી તેનાથી ગુજરાત પ્રદેશના કેટલાક ગામો જેવા કે, ભૂજ, અમદાવાદ, જેતલપુર, માંગરોળ, લોજ વગેરે સ્થાનોમાં શ્રી રામાનંદ સ્વામીએ સદાવ્રતો બાંધેલા, જેમાં સમય અને સ્થિતિ પ્રમાણે અભ્યાગતોની અન્ન વગેરેથી સંભાવના થતી. સૌરાષ્ટ્રના માંગરોળ ગામે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ મહાપ્રભુ વસતા હતા. અને પોતાના ગુરુ - રામાનંદ સ્વામીએ બાંધેલા સદાવ્રતને શ્રીહરિએ જાળવી રાખ્યું હતું. અયોધ્યાના મહંતશ્રીની યાત્રા સવારી એક દિવસ માંગરોળની ભાગોળે આવી અને ત્યાંજ પડાવ નાંખ્યો. લોકોને પૂછરછ કરતાં આ ગામમાં ક્યાંય કોઈ સીધા પાણી આપે એમ છે ? એમ પૂછ્યું ત્યારે લોકોએ કહ્યું હા, આ ગામમાં રામાનંદજીનું મોટું સદાવ્રત ચાલે છે ત્યાં તમે જાઓ. ત્યાં તમોને જોઇતું બધું જ મળી રહેશે. અયોધ્યાની જમાતના કેટલાક સાધુ ભગવાન સ્વામિનારાયણ મહાપ્રભુની દેખરેખ નીચે ચાલતા મંદિરમાં સદાવ્રત લેવા આવ્યા. નિયમ પ્રમાણે મૂર્તિઓ ગણીને સદાવ્રત આપનારા સંતોએ કાચાં સીધા આપવા માંડ્યા ત્યારે સદાવ્રત લેવા આવનારા વૈરાગી સાધુઓ કહે : " અરે નારાયણ સ્વામીજી હમ કો તો પક્કા સીધા ચાહિયે હમ યહ કચ્ચા સીધા નહીં લેંગે." એમ કહીને સીધાની ઝોળીઓ ઠાલવવા તૈયાર થયા ત્યારે શ્રી હરિએ કહ્યું - મહાપુરૂષો પાકાં સીધાં જોઇતા હોય તો તમારા ગુરૂને મોકલો. આ સાંભળીને વૈરાગી પાછા ગયા. ભાગોળે છાવણીમાં બેઠેલા પોતાના ગુરૂ ગાદિપતીને વાત કરી કે પાકા સીધા લેવા હોય તો તમારા ગુરૂને મોકલો "ઐસા ક્યા હૈ." ત્યારે ગાદીપતિ શ્રી રામગુલેલદાસજી તરતજ ઉભા થયા અને બોલ્યા "ચલો હમ પક્કા સીધા લેને જાયેંગે!".

બસ પછી શું કહેવું ? સવારનો પહોર નવએક વાગ્યાના સુમારે શ્રી હરિ સવારની સભામાં માંગરોળ ગામના શ્રી રામાનંદ સ્વામીના જૂના મઠમાં સભા કરીને નિયમ પ્રમાણે કથાવાર્તા કરે છે. એક બાજુ સંતો બેઠા છે. જેમાં મુક્તાનંદ સ્વામી, બ્રહ્માનંદ સ્વામી વગેરે મુખ્ય છે. અને એક બાજુ ગોરધનભાઇ વગેરે હરિભક્તો બેઠેલા છે. સભામાં જ્ઞાન ચર્ચા ચાલે છે. અંતર્યામી પ્રભુથી કોઇ અજાણ્યું નથી. પણ પોતાના જીવને પોતીકો બનાવવા માટે અને જીવને આનંદ આપવા માટે શ્રી હરિએ પાતા સીધા લેવા હોય તો તમારા ગુરૂને મોકલો એ વાક્ય કહેલું એટલે શ્રી રામગુલેલદાસજી ઉતાવળા ઉતાવળા પાકા સીધા લેવા માટે કેટલાક શિષ્યોને સાથે લઇને શ્રીહરિની સભામાં આવ્યા. સભામાં આવતા જ પ્રભુના સાક્ષાત્ દર્શન કરીને અનાદિ કાળથી નિત્ય શ્રીહરિની સેવામાં રહેનાર નિત્ય કોટિના જીવ ભગવાનની ઇચ્છાએ કરીને દુર્વાસાના શ્રાપને નિમિત્ત બનાવી મનુષ્ય શરીર ધારી થયેલા અને સમાજના વાતાવરણને લીધે કેટલાક સમયથી ભગવાનથી વિખૂટા

પડી ગયેલા આ આત્માને પરમાત્માનાં જ્યાં દર્શન થયા ત્યાં તો મનમાં, ઈન્દ્રિયોમાં, ગાત્રોમાં, બુધ્ધિમાં, ચિત્તમાં અને આત્મામાં આનંદ આનંદ વ્યાપી ગયો. 'શેષા આનંદસ્થ મીમાષા' આ આનંદનો વિષય પરમાત્મા છે. એમ માની જીવનના સમગ્ર આનંદનો અતિરેક અનુભવ્યો જે પ્રાપ્ત કર્યા પછી બીજી કોઇ વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાની રહેતી નથી. તેવા પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરીને આ મહાત્માએ તે જ વખતે પોતાના જીવનનો આ એક ધન્ય દિવસ છે, એમ માની પોતે સદાયને માટે શ્રીહરિના સ્વરૂપાનુભવથી મળતા આનંદને મેળવવા માટે નિશ્ચય કર્યો. તેમના શિષ્યોને તેજ વખતે જણાવ્યું, અહો, આજે મારે ધન્ય આનંદનો દિવસ છે. આજ મારા જીવનને પૂર્ણકામ માનું છું. હવે મારે એ અયોધ્યાની ગાદી ખપતી નથી. તમારે પણ જો ભગવાનના સ્વરૂપનો આનંદ અનુભવવો હોય તો તમે પણ આનંદ સ્વરૂપ એવા પરમાત્નો આશ્રય કરી અહીં જ રહો.

તેમના શિષ્યોએ કહ્યું : અરે ગુરૂ મહારાજ ! આ તમે શું બોલો છો ? તમારા કરતાં આ સામે ગાદી પર બેઠેલા ઉંમરે નાના છે. તમે છડી, છત્ર, ચમરધારી. આમ પગે પડી નમો છો તે બરાબર નથી. ચાલો, ચાલો આપણને સીધા જોઇતા નથી. આ નારાયણ સ્વામીએ જરૂર તમારા ઉપર કોઇ માયા ફેલાવી છે. નહીં તો ધીર ગંભીર તમે આવું કેમ બોલો ? કંઇ નથી મને જ સાક્ષાત અનુભવ થાય છે તે વસ્તુને હું વાણીથી વર્ણવું છું. બાકી તમારે જો મારી વાતમાં વિશ્વાસ ન હોય તો તમે બધા જ સવારી સાથે અયોધ્યા પાછા જાઓ મારે હવે કોઇ જગ્યાએ જવું નથી અને તમારામાંથી એકને મારી જગ્યાએ નીમીને તેની આજ્ઞામાં રહેશો તો સુખી થશો. જાઓ મારે હવે વિશેષ કાંઇ કહેવું નથી. આટલું કહીને પોતાના શિષ્યોને વળાવી સદાને માટે શ્રી હરિના સ્વરૂપનો આનંદ મેળવવા પ્રભુના ચરણનો સદાયને માટે આશ્રય કરીને રહ્યા. દિક્ષા આપીને આનંદાનંદસ્વામી નામ રાખ્યું. જેઓએ અમદાવાદ-જેતલપુર અને ભરૂચના મંદિરોનું નિર્માણ કર્યું. સ્વામીએ છેલ્લી જીંદગી જેતલપુરમાં પૂર્ણ કરી.

જેતલપુર મંદિર

HEALTH FAIR & CLINICS

HEALTH FAIR & CLINICS

With Best Wishes and Congratulations to Shri Swaminarayan Temple on 10th Patotsav

Ramanbhai & Shantaben Patel & Family
Ghanshyam & Raksha Patel
Hari & Shil Patel
Raina Patel
Narendra & Mina Patel
Ashish & Rinkal Patel
Shil & Dev Patel
Mukund & Jyosna Patel

Compliments and Best Wishes to
MIDWEST SWAMINARAYAN TEMPLE
from

HARISHCHANDRA & DAKSHABEN RAO

Hemal Rao
Shital Rao
Jay Rao
Akshay Rao
Mitul Rao
Nishaben Rao
Raj Rao
Aditya Rao

Hari Tours, 630 935 4898
Serving your travel needs

તમારી મરજીનું અખબાર
દિવ્ય ભાસ્કર